

maandag 17 oktober 2005 • jaargang 32 • 2005-2006 • www.veto.be

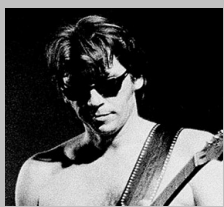

Middelpunt 'Station in stijgers':
"Nog een beke geduld!"

p. 8-10

The Neon Judgement:
"Later geen dikke serviceflat!"

p. 16

Spelletjeskafé Amedee:
"Ik draai hier geen liekes!"

p. 7

Eindelijk participatie-akkoord tussen rektor en studenten

Even leek het erop dat een akkoord over studentenparticipatie ver zoek was, maar de kogel is door de Akademische Raad van de K.U.Leuven. De studenten hebben hun zitje op elk nivo: van de Permanente Onderwijs Commissie (POC) op opleidingsnivo tot de Raad van Bestuur van de universiteit. Er zijn echter enkele belangrijke uitzonderingen.

Bram Delen

Deze uitzonderingen bevinden zich vooral op het vlak van het groeps- en fakulteitsbestuur. Zo mogen de studenten de bestuursvergaderingen niet bijwonen als er 'personalia' besproken worden, ook de kredieten van de fakulteit mogen niet door de studentenvertegenwoordiger ingekeken worden. Wat een enigszins vreemde maatregel is, omdat de studenten op Akademische Raad wel het recht hebben om elk detail van de K.U.Leuven-boekhouding op te vragen.

Ook bij tuchtprocedures tegen professoren, worden de studentenvertegenwoordigers vriendelijk maar dwingend verzocht de vergaderzaal te verlaten. Volgens een bepaalde interpretatie van het Participatiedecreet is de exclusie van studenten bij het bespreken van 'personalia' niet wettelijk, als men voor medebestuur kiest. Men kan volgens deze interpretatie namelijk niet spreken van 'volwaardig lidmaatschap'. Bovendien blijft de vraag wat nu precies 'personalia' zijn.

Hiertegenover staat wel dat de studenten aanwezig mogen zijn bij het onderwijsluik van de benoemings- en bevorderingsdossiers van professoren. In combinatie met de docentenevaluatie die er in 2007 moet komen,

hebben de studenten een mooie hefboom in handen. De studenten mogen ook, na overleg met de rektor, aanwezig zijn bij bepaalde agendapunten van het Gemeenschappelijk Buro (GeBu, de bestuursploeg van de rektor, bd). Deze laatste twee organen, het GeBu en de bevorderingscommissie, zijn een opmerkelijke toegift van het universiteitsbestuur aangezien het Participatiedecreet hen dit niet verplicht.

Het principesakkoord moet nog worden omgezet in reglementen die door de Raad van Bestuur en de Inrichtende Overheid van de K.U.Leuven goedgekeurd moeten worden. Er worden echter geen noemenswaardige problemen verwacht, want vroeger gaf de Raad van Bestuur ook al te kennen dat ze geen principiële bezwaren heeft tegen medebestuur van studenten. De scherpe tegenwerpingen — die voorafgingen aan het goedgekeurde voorstel — kwamen van sommige dekanen die volledige studentenparticipatie in het fakulteits- en groepsbestuur niet zagen zitten.

Rektor Marc Vervenne werkte daarom samen met de dekanen een nieuw voorstel uit. Dit bevatte een lijst met thema's waarvoor de studenten bevoegd zouden zijn. Deze lijst moest volgens Vervenne "de elementen van het Participatiedecreet weerspiegelen". Het nieuwe voorstel was echter onaanvaardbaar voor de studenten, omdat het gevaar bestaat dat een lijst met bevoegdheden beperkend werkt. Uiteindelijk kwam het voorstel uit de bus dat nu aanvaardbaar is voor alle betrokken partijen: volwaardig medebestuur mits enkele uitzonderingen. Waar iedereen het wel snel over eens was? Dat voor studentleden van universiteitsorganen het niet nodig is om "te verwijzen naar de leeftijdsgrens van 70 jaar."

Konsekwent voor vereenvoudiging

Vorige week donderdag werd de nieuwe 'Groene Bijbel' voorgesteld. Zo schrijven we voortaan 'paardebloem' met een tussen-n. Minder uitzonderingen betekent een vereenvoudiging die niet alleen juffen en meesters in de lagere scholen met open armen zullen ontvangen. De Nederlandse taal is immers al complex genoeg.

In 1990 richtte de Nederlandse Taalunie een commissie op onder leiding van toenmalig professor Geerts. Deze commissie stelde de befaamde spelling-Geerts op, die er een uitgesproken, eenvoudige spellingspolitiek op na hield. Omdat deze na een perslek in *De Standaard* nooit een eerlijke kans kreeg, besloot Veto een protestnummer te publiceren waarin de spellingsregels

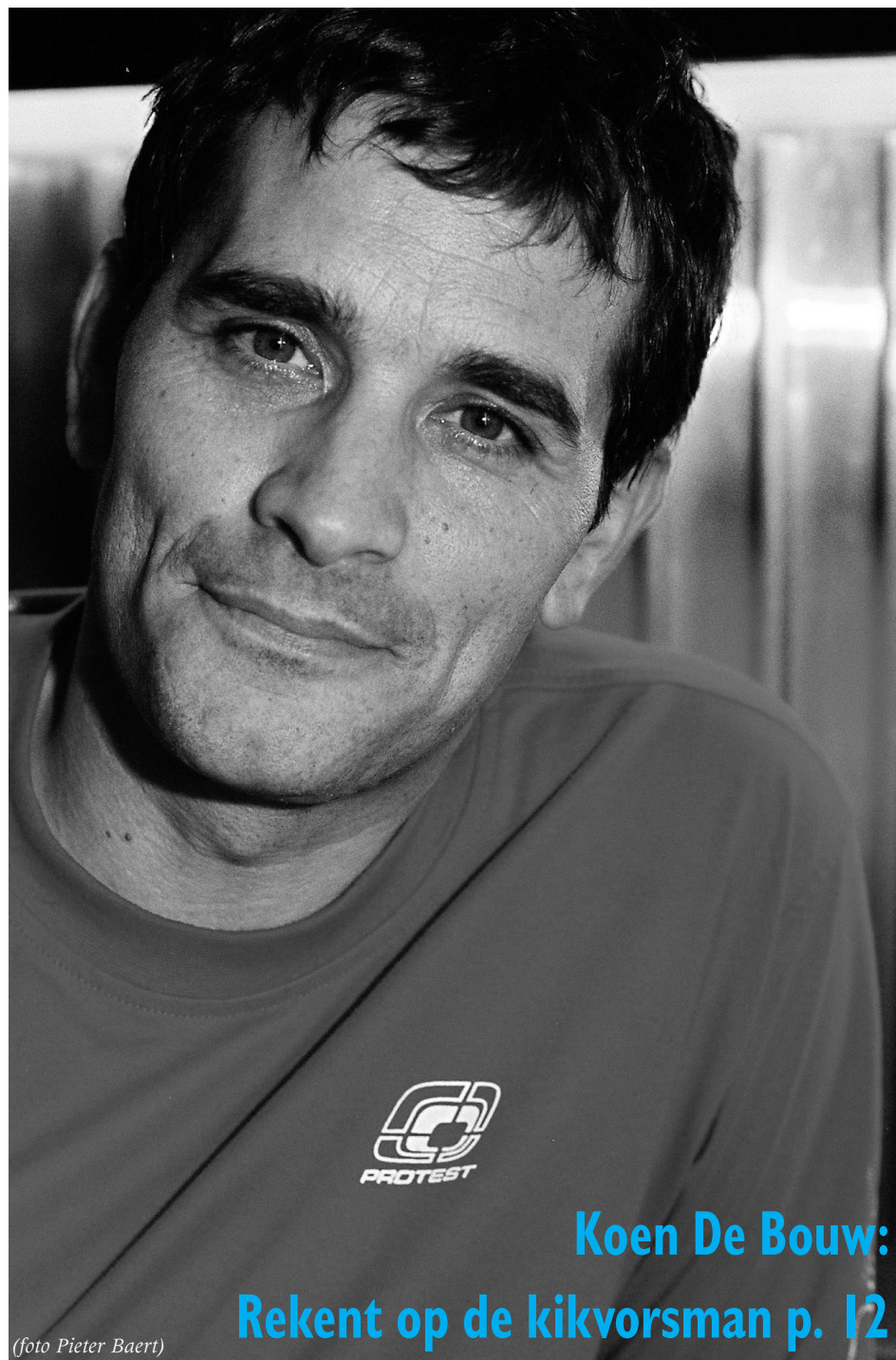
volgens 'Geerts' werden gehanteerd.

Een oorspronkelijk als grap bedoeld initiatief, liep danig uit de hand. Veto verscheen tot eind november 2002 in deze eigenzinnige spelling. Na zeven jaar was er geen draagvlak meer om het stille protest verder te zetten. Sindsdien probeert Veto ook de voorkeurspelling te handhaven.

Tien jaar na de laatste spellingshervorming moeten we ons opnieuw nieuwe schrijfwijzen eigen maken. Het minimaliseren van uitzonderingen kunnen we alleen maar toejuichen. Tenslotte was de vereenvoudiging ook hetgene wat Geerts dreef. Maar omdat dit vereenvoudigingsproces tien jaar te laat komt en eigenlijk niet nodig was geweest hadden we Geerts een kans gegeven, brengen we nog één keer een protest-Veto. Nog één keer terug naar spelling-Geerts, zodat we nog éénmaal kunnen proeven hoe de spelling er in 1995 had kunnen uitzien.

Lees verder op pagina 3.

(rb)

Koen De Bouw:

Rekent op de kikkvorsman p. 12

(foto Pieter Baert)

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

TAXI'S BENNY

Les mains propres

Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandebroucke wil dat tegen 2007 het nieuw financieringssysteem voor het hoger onderwijs van kracht is. Als een rode draad door de voorstellen loopt de gedachte van democratisering. Dat wordt ook expliciet vermeld in het Vlaamse Regeerakkoord. Het hoger onderwijs moet toegankelijk zijn voor iedereen en het belangrijkste instrument tot slagen is juist dat nieuw financieringssysteem dat gekenmerkt wordt door zijn eenvoud, transparantie en planmatige aanpak.

Kwantiteit

Bedoeling van de democratisering is het creëren van kansen opdat zoveel mogelijk studenten zouden kunnen studeren. Daarom ligt het aksent van de financiering op de initiële opleidingen en niet zozeer op de gespecialiseerde opleidingen als het type ManaMa. Door het onderwijs meer toegankelijk te maken, hoopt Vandebroucke die groep van jongeren te bereiken die nu marginaal aanwezig en vertegenwoordigd zijn, namelijk allochtone jongeren. Dat zijn, voor alle duidelijkheid, geen buitenlandse studenten die hier komen studeren voor een semester of een jaar. Iedereen heeft immers het recht om verder te studeren. Het mag er niet toe doen welke kulturele, religieuze of sociologische achtergrond je hebt.

Praktisch betekent democratisering het volgende: het aantal ingeschrevenen en afgestudeerden zal stijgen. Gaten in de arbeidsmarkt worden daardoor opgevuld en met een diploma op zak speel je beter in op een kennismaatschappij zoals die vandaag de dag bestaat. Als kritiese noot kan hier opmerkt worden dat de fokus van kwaliteit kan verschuiven naar kwantiteit. Want de sokkel (*basisfinanciering*) zal worden berekend op het aantal behaalde studie-

punten. Hoe meer punten, hoe meer geld. Dus is het niet onmogelijk dat eens wat meer door de vingers zal worden gezien tijdens eksamens. Het verlies van subsidiering betekent dat enkele opleidingen verdwijnen en dat sommige hogescholen, zoals GroepT, gedwongen moeten fusioneren. Democratisch? Wellicht niet. Maar hoe het ook zij, het belang dat Vandebroucke hecht aan de (maatschappelijke) integratie van allochtone studenten is een goede zaak. Het is bovendien een goede structurele oplossing tegen een steeds groter wordend rechts geweld.

Konservatief

Interessant om over na te denken, is welke rol LOKO kan spelen in de integratie. Maar een eerste vaststelling is dat nu weinig of geen jongeren van allochtone afkomst zetelen in de verschillende kringen en raden. Een tweede vaststelling is dat daaromtrent geen visie bestaat. Als gevraagd werd naar de mening van LOKO in verband met dergelijke zaken, kreeg iemand anders de volledige verantwoordelijkheid in zijn schoot geworpen. Bestaat er dus een visie hierover niet. Is er überhaupt een visie? Wellicht wel: eerst de eigen was te weken leggen. En dat wil zeggen? De maatschappelijke problemen ontlopen.

De conservatieve student is er één van inspraak en niet zozeer meer van het harde verzet op straat en op de barrikaden - stond trouwens ook te lezen in de openingspeech. Het steeds meer inlijven van inspraak is prioriteit geworden --wat geen kwaad kan-- maar laat ons niet enkel concentreren op onszelf, geen navelstaanderij. Met andere woorden, ook hier dreigt kwantiteit de bovenhand te krijgen van kwaliteit. Missen wij daarmee het punt van student-zijn? Wellicht wel. Want wij moeten onze handen durven vuil te maken!

Maarten Goethals

Gamers hebben een stapje voor

Het spelen van videogames heeft al heel wat kritiek moeten verwerken van ongetwijfeld goed menende pedagogen. Games zouden negatieve fysische gevolgen hebben: polsontstekingen door het hanteren van de joystick, bijziendheid, gebrek aan beweging, hoofdpijn en epilepsie. Maar van pc-gebruik en het klikken met de muis krijg je eventueel ook stramme polsen en wie urenlang in een boek zit te turen riskeert ook oogschade en heeft maar weinig beweging. Hoofdpijn krijg je ook van te veel studeren en epilepsie-aanvallen kunnen evenzeer door bepaalde lichtflitsen uitgelokt worden.

De voornaamste kritiek op gamers is echter van psychische orde: games zouden verslavend zijn, zouden alleen maar ontspanning bieden van een laag allooi en dus niets bijleren. Gamers zouden sociaal gedrag veroorzaken, stereotiepe voorstellingen (over bijvoorbeeld rondborstige vrouwen à la Lara Croft) bevorderen en aanzetten tot geweld.

Wat de verslaving aan games betreft, kan het tegenargument kort zijn: games moeten verslavend zijn. Als een game niet aanzet tot verder spelen is het gewoon geen goed spel. Gamers leren ook een heleboel dingen. Naast de expliciet edukatieve aspecten van sommige games, zijn games in het algemeen zeer leerrijk. Games ontwikkelen het opmerkingsvermogen en de aandacht voor details. Gamers zijn niet passief. Ze leren wat aandacht vasthouden en concentratie betekent, ze worden gedwongen puzzels op te lossen, problemen te zien en er oplossingen voor te vinden. De pogingen om achter de logica van het spel te komen resulteren in logisch denken. Games leren doorzettingsvermogen ontwikkelen (een beter woord voor verslaving) en leren memoriseren.

Gamers spelen vaak samen met anderen. Zo worden over de hele wereld netwerken gekreeerd van jongeren. Deze

jongeren kunnen ook meer zelfvertrouwen opwekken: ze weten dat ze in de virtuele wereld problemen kunnen oplossen en dan zullen ze dat in de 'reële' realiteit ook wel kunnen. Gamers sluiten zich ook niet helemaal op. De meeste weten heus wel dat er straks nog huiswerk dient gemaakt.

Bevorderen games de stereotiepe voorstellingen? Of mogen games — en media in het algemeen — ons eens niet laten wegdromen in een fantasiewereld, wiens bewoners opzettelijk gestereotiepeerd zijn? Zelfs als vrouwen in games, bijvoorbeeld, alleen maar als lustobject worden opgevoerd, wil dat nog niet zeggen dat wij ons in het dagelijkse leven zo gaan gedragen ten opzichte van de andere sekse.

Dat games zouden aanzetten tot geweld, is soms zo in de zin van imitatie. Dat er een rechtstreeks, oorzakelijk verband zou zijn tussen videospellen spelen en het plegen van agressie, is iets te simplistisch. Wie, bij wijze van spreken, het al in zijn hoofd had gehaald om geweld te plegen, haalde vroeger de concrete manier waarop hij dat zou doen uit, bijvoorbeeld, films of een drama van Shakespeare. De voorstanders van de geweldstelling zeggen dan dat de interactiviteit in games ekstra bezwarend zijn, maar evenzeer kan de omgekeerde stelling verdedigd worden: nu gamers zich totaal kunnen uitleven in de meest gore spellen, zullen ze een katarsis-effect ondergaan en uiteindelijk niet meer de behoefte voelen om het virtuele geweld ook nog eens in de realiteit te ontwikkelen.

Gamers ondergaan de cursus 'voorbereiding op het latere leven', een leven dat, veel meer dan vroeger het geval was, *multi-tasking* zal eisen. Een leven dat niet meer lineair is voorgeprogrammeerd, maar waar we ieder onze eigen weg moeten vinden door voortdurend onherroepelijke keuzes te maken. Games hebben de *kids* binnengeleid in de digitale wereld; daardoor hebben ze een voorsprong opgebouwd op diegenen die verondersteld werden hen op te voeden: de ouders en, vaak ook nog, de leerkrachten.

Gust De Meyer, Centrum voor Mediakultuur en kommunikatietechnologie

DUURZAAM (advertentie)
voor dummies

DUURZAAM
voor dummies

WIL JIJ WETEN HOE JE BEWUSTER KAN LEVEN?

Hoe groot is je ecologische voetafdruk? Of vraag je je soms af of bioproducten nu echt zoveel van andere producten verschillen? Loop dan even binnen op de interactieve markt rond duurzame ontwikkeling op **WOENSDAG 19 OKTOBER 2005** van 15u00 tot 20u00. Meer info op: www.duurzaamvoordummies.be
ACW gebouwen, Bondgenotenlaan 131, 3000 Leuven
Op 200 meter van het station.

met de steun van de Staatssecretaris voor Duurzame Ontwikkeling en Sociale Economie
v.v.: Ton Boelen, S. Debruynestraat 78-82, 1070 Anderlecht

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Nieuwe voorzitters

Onderwijs- en onderzoeksraad hebben elk een nieuwe voorzitter: respectievelijk Rita Gesquière van de faculteit Letteren en Stephan Swinnen van het Sportkot. Ook de jongeren van Spirit, Prego, hebben dit weekend een nieuwe voorzitter gekozen: Thomas Leys. Hij is ex-hoofdredacteur van *Veto*, schafte de Geerts-spelling af en beweert zelf: "Ik heb toen op de redactievergadering onthouding gestemd" Pittig detail: Leys volgt als voorzitter zijn partner op.

Nieuwe dekaan

De dekaansverkiezingen aan het Sportkot verliepen nogal chaotisch. Het

aantal stemmen en het aantal stemgerechtigden verschilden. Afgelopen week raakte bekend dat er geen herneming van de verkiezing zal plaatsvinden. De nieuwverkozen dekaan Rik Gosselinck blijft dus aan.

Rookvrij

Het eerste volledig rookvrije kafee in Leuven — het Wereldcafé — heeft zijn eerste jaar overleefd. De koöperatieve vennootschap verkocht dit jaar 150.000 glazen speciaalbier, 12.000 kopjes maxhavelaarkoffie en de volle 10.000 glazen bio-en andere sappen. Het wereldcafé telt drie personeelsleden en dertig vrijwilligers.

(bd)

Rechtzetting en ekskuses

Vorige week verscheen in *Veto* een artikel over de les Japanologie van professor Karel Hellemans. De visitaiekommissie was in onterecht harde bewoordingen en bijzonder kwetsend voor professor Hellemans, die in moeilijke, fysische omstandigheden het beste van zichzelf geeft om de studenten te bieden waar zij recht op hebben. De redactie biedt hiervoor haar oprechte ekskuses aan professor Hellemans aan en verontschuldigt zich voor haar nalatigheid.

De redactie beseft ook dat het artikel mensen die hun handicap overwinnen niet fair behandelt en een verkeerd signaal stuurt. Ook aan studenten met een handicap bieden wij onze ekskuses aan.

De redactie

Tussen beleid en uitvoering

In december ruimt de directeur-generaal van het rektorat, Jan Bauwens, zijn buro op om te gaan genieten van zijn pensioen. In de wandelgangen wordt er ondertussen druk gespekuleerd over zijn opvolging. De meeste kans wordt toegedicht aan Els Heylen, directeur van de stafdiensten van het Algemeen Beheer.

Bram Delen

De directeur-generaal van het rektorat is de hoogste in rang van het administratief en technisch personeel. Zijn buro ligt recht tegenover dat van de rektor en hij werkt dan ook nauw met hem samen. Niet dat een directeur-generaal een machtig man — of binnenkort misschien 'vrouw' — is, die formele hefbomen in handen heeft, maar hij (of zij) is wel erg invloedrijk. Zijn functie schijpt constant tussen beleidsvoorbereidend werk en uitvoering, en als

belangrijkste directeur van de K.U.Leuven wordt hij soms nogal vrij gelaten in dat uitvoerende werk. Hij zetelt bovendien niet alleen in het directiecomité en de ondernemingsraad van de universiteit, maar ook in de Akademische Raad, de Raad van Bestuur en het Gemeenschappelijk Buro (de bestuursploeg van de rektor). In deze laatste drie vergaderingen heeft hij evenwel geen stem — letterlijk en figuurlijk — want hij zetelt er louter als sekretaris, maar het geeft hem — in tegenstelling tot ander administratief personeel — de kans om zijn antennes uit te zetten op het hoogste beleidsniveau.

Diskussies

De directeur-generaal is met andere woorden iemand die door en door vertrouwd is met het reilen en zeilen van de universiteit: hij volgt zowel de academische discussies op, als de problemen op het uitvoerende niveau. Zo maakte Jan Bauwens de rektorsverkiezingen van van binnenuit

mee, omdat hij lid was van de verschillende commissies die opgericht werden om het hele zaakje gestroomlijnd te doen verlopen.

Jan Bauwens werd in augustus 2000 benoemd, toen Frans Van Nieuwenhove er de brui aan gaf. Bauwens was algemeen directeur bij het Algemeen Beheer. Els Heylen, één van de vijf directeurs op het Algemeen Beheer, wordt nu getipt als nieuwe directeur-generaal van het rektorat. Ze zit samen met Bauwens in de werkgroep X van de Vlaamse Interuniversitaire Raad en tevens naast hem in het directiecomité. Verder, zo beweren insiders, wordt ze steeds vaker gesignaleerd in vergaderingen bij Bauwens, alsof ze haar inloopperiode begonnen is.

Tante

Al zijn er nog andere gegadigden, die heel wat in hun mars hebben. Zo heeft Toon Boon als juridisch adviseur momenteel al zijn buro op het rektorat. Boon heeft al een behoorlijke staat van dienst en kent het

klappen van de zweep. Wat de onderwijsdossiers betreft: er zijn maar weinig beleids teksten aan de K.U.Leuven die in een eerste versie niet door zijn handen gaan. Als er teksten moeten vertaald worden naar reglementen, weet men Boons kantoor te vinden.

Andere namen die sirkuleren zijn deze van Monique Van Dyck, diensthoofd van de faculteit Rechtsgeleerdheid, en Freddy Jochmans, diensthoofd van de groep biomedische wetenschappen. Sommige beweren van Van Dyck dat ze een harde tante is, anderen beweren hetzelfde, maar dan in iets pejoratieve termen. Men is het er wel over eens dat ze van wanten weet en — zoals het een goede juriste betaamt — streng maar rechtvaardig is. Van Jochmans' karakter is minder bekend, maar de man maakte de afgelopen periode snel promotie door de stoelendans bij de faculteit bewegings- en revalidatiewetenschappen

DE VETOSPELLING-GEERTS UIT DE DOEKEN

Champagne is niet sjampanje

Sinds 1995 wordt de spelling om de tien jaar herbekeken. Vorige week werd daar het eerste resultaat van voorgesteld. Uiteindelijk komt iedere spellingshervorming er ter bevordering van de vereenvoudiging. De afgekraakte spelling-Geerts had een stap in de goede richting kunnen zijn. Hier overlopen we het zijn en het niet-zijn van een gemiste kans.

Robin Broos

Eind jaren tachtig besliste de Taalunie, die voor Nederland en Vlaanderen de officiële spelling van het Nederlands opstelt, om deze spelling te herzien. Ekspert ter zake, professor Geerts, werd benoemd als hoofd van de commissie die daarvoor werd samengesteld. In 1994 stond de commissie op punt haar voorstellen toe te lichten, maar daar stak *De Standaard* een stokje voor. De krant pakte uit met verontwaardiging, in het voorbeeld van champagne, dat voortaan als sjampagne zou worden geschreven. Onterechte kritiek zo bleek, want in spelling-Geerts blijft champagne gewoon wat het is. Het perslek zette de lage landen in rep en roer, want deze verandering zou volgens de krant een verkleuterling van onze taal betekenen.

Demokratisch

De toenmalige ministers van Onderwijs en Cultuur zaten zeer verveeld met de zaak. De spellingshervorming verdween zonder meer in de prullenbak. Een nieuwe commissie werd opgericht die op korte termijn een alternatief plan moesten uitdenken, dat vooral diende om het volk te paaien. Nochtans is de spelling-Geerts eigenlijk niet eens zo moeilijk. Deze had dan ook enkel democratische bedoelingen: iedereen moet juist kunnen spellen, zonder al die uitzonderingen uit het hoofd te moeten leren. Omdat de commissie-Geerts geen faire kans had gekregen, protesteerde Veto in een door Geerts gespelde editie. De

rest is geschiedenis.

Omdat Veto, ook na het afschaffen van spelling-Geerts in haar publicaties, nog steeds van mening is dat spellingsveranderingen als deze van vorige week hadden kunnen vermeden worden als we de spelling-Geerts een kans hadden gegeven, protesteren we nog een keer. Wie onze alternatieve spelling niet meteen begrijpt, wordt misschien wat wijzer uit de onderstaande uiteenzetting.

Regels

De spelling-Geerts is algoritmisch opgebouwd. Wie de drie stappen chronologisch doorloopt, kan niets verkeerd doen. Maar, zoals in ieder spel dient ook aan dit taalspel een belangrijke fase vooraf te gaan: het voorspel.

Stap 0: Geen enkele oude spellingsgewoonte heeft nog belang. In spelling-Geerts luister je gewoon naar de uitspraak.

Stap 1: Vreemde woorden blijven vreemd.

Stap 2: Niet-vreemde woorden of woorddelen worden aangepast en dat doen we klank per klank. Zo is een k-klank altijd met een 'k' geschreven, of wanneer je 'sj' hoort aan het begin van een woord, schrijf je deze ook. Sjokolade kan dus gerust door de beugel, maar sjampagne dan weer niet. Deze laatste hoort tot de beperkte lijst van uitzonderingen, iets wat *De Standaard* destijds verkeerdelijk lekte.

Stap 3: Tussenklanken en tekens: Als de kortste vorm van het eerste deel van een samenstelling niet zelf op een doffe 'e' eindigt, dan wordt de verbindingsklank geschreven als 'en', enkel wanneer het eerste deel een zelfstandig naamwoord is waar een meervoud op '-en' mogelijk is. Een tussen-s wordt alleen toegevoegd wanneer het woord anders verkeerd gelezen kan worden. Het gebruik van een liggend streepje wordt uitgebreid tot alle samenstellingen waarbij klinkers botsen.

Met dank aan de oud-medewerkers van Veto voor de onmisbare documenten die nodig waren om Veto nog één keer te 'Geertsen'.

PROFESSOR SMEDTS OVER DE NIEUWE GROENE BIJBEL

Wat de nieuwe spelling ons op de mouw 'spelt'

Moeten we de nieuwe veranderingen aan de spelling zien als een welkome zegen of een ramp? We dreigen door het grote spellingsbos de bomen niet meer te zien. Mischien is een beetje uitleg om deze knoop te ontwarren hier op zijn plaats.

Elke Desanghere

Het jaar 2005: een nieuwe spelling, maar is het ook een grote verandering? "Wat de Taalunie beweert is dat er eigenlijk weinig essentieels verandert. Dat mocht ook niet van de ministers", zegt Dr. Willy Smedts, professor Nederlandse taalkunde. In 1995 werd afgesproken om in 2005 een nieuwe woordenlijst uit te brengen. Het opzet was enkel verouderde woorden te schrappen en nieuwe toe te voegen. Maar onder druk van de vele kritiek op wat nu de 'oude' spelling heet, overtuigde de Taalunie de ministers om het licht op groen te zetten voor grotere wijzigingen.

Kattekruid

Biologen kwamen aandraven met argumenten tegen de schrijfwijze van plantdier combinaties. Weg met 'paardebloem' en 'kattekruid', voortaan zit er een n tussen. Zo veranderen 24 woorden van spelling.

Een tweede verandering zou men kunnen beschrijven als de vernederlandsing van de verengelsing. Engelse leenwoorden worden vanaf nu aan elkaar geschreven of krijgen een verbindingsstreepje kado. "Ik denk dat daar kritiek op gaat komen. Ten eerste omdat daardoor de spelling van het Nederlands anders zal zijn dan die van het Engels," suggereert Smedts, "Het probleem is dat ze dit niet voor alle Engelse woorden doen. De woorden moeten ingeburgerd zijn. Maar wat is ingeburgerd?" Op vlak van spelling blijkt dit een relatief begrip te zijn. Uitgevers worden gestimuleerd om de spellingscommissie vragen te stellen. Zij beslissen over de graad van inburgering en houden een lijst bij voor het volgende

Groene boekje. Functiebenamingen die uit het Engels komen worden zowiezo apart geschreven.

De rommelige volkerennamen zijn ook verleden tijd, ze krijgen allemaal een hoofdletter toebedeeld. Afleidingen van volkeren, zoals 'Belgische', worden echter met een kleine letter geschreven. Ook hun spelling heeft aanpassingen ondervonden.

Visschen

Toegegeven, de Taalunie heeft het er niet slecht vanaf gebracht. "Ze hebben op allerlei gebieden, zaken die slecht in het Groene boekje geregeld waren, beter proberen te regelen," vindt Smedts. Maar kritiek zal er natuurlijk altijd zijn. Sommige mensen willen niet dat de spelling verandert omwille van de last die het hun kinderen op school bezorgt. Auteurs vrezden dan weer dat de verkoop van hun boeken zal kelderen. "Volgens mij is dat absoluut niet waar," argumenteert Smedts. "Ik heb toen ik jong was veel boeken gelezen waarin 'visschen' stond."

De enigen die fundamentele hinder ondervinden zijn het onderwijs en de ambtenarij, omdat zij wettelijk verplicht zijn de nieuwe spelling toe te passen. Voor de rest is eigenlijk niemand verplicht ze te hantieren. Zelfs auteurs niet.

Kakelvers

Hand in hand met de nieuwe spelling huppelt ook een kakelverse editie van Van Dale. "Dat is eigenlijk ook een beetje normaal natuurlijk, dat er net nu een nieuwe Van Dale uitkomt," zegt Smedts. "Ik vind dat eigenlijk perfect." Een groot voordeel is dat de spelling van Van Dale en het Groene boekje nu niet meer zal verschillen.

De hamvraag is eigenlijk of er nu een beweging is opgestart waardoor de spelling voortdurend zal aangepast worden. In 2015 is er misschien een nieuwe 'dikke' nodig. "Wat de Taalunie laat uitschijnen is dat ze het zo grondig gedaan hebben dat het in 2015 niet meer nodig is," beweert Smedts. Het is dus afwachten geblazen.

“Wij willen geen heksenjacht op studenten”

Dit academiejaar is de Leuvense politie van start gegaan met het beboeten van *ambetante* studenten. Hans Gooris, studentenagent: “Wij willen geen heksenjacht ontketenen. Helaas zijn sommige studenten hardleers.”

Dries De Smet

Wie na een katus zijn gezang op straat voortzet, heeft het vanaf nu vlaggen. Je loopt immers het risico tegengehouden te worden door een brave burger die je vraagt waarom je aan het zingen bent. Een beetje boven je teewater, antwoord je dat die burger zich met zijn eigen zaken moet moeien. Waarop die burger zijn visitekaartje annex pen en papier bovenhaalt. Inderdaad, de agent in burger schrijft een boete uit. Tot 250 euro.

De overlastboetes die dit jaar ingevoerd zijn, kaderen in een recent dekreet dat het toelaat om overlast efficiënter te bestrijden. Nachtlawaai, wildplassen en vuilniszakken gooien waren — en zijn nog steeds — geen prioriteit voor het parket. Het nieuwe dekreet maakt het mogelijk om de gemeentes bevoegdheid te geven over het uitschrijven van de boetes. De agent maakt dus een verslag van de overlast waarna een ambtenaar de boete verzendt. Zo wordt het mogelijk om sneller inbreuken te beboeten. Vroeger duurde het maanden voor een boete effectief bij de overtreders terecht kwam.

Gooris waarschuwt echter dat de overlastboete niet gezien mag worden als een aanval op de studenten of het

studentenleven.

“We willen niet de studenten viseren. Integendeel. We denken dat de actie net de naam van de studenten kan

zuiveren. Veel studenten staan dan ook achter deze maatregel.”

Vandalisme

Gooris benadrukt ook dat de nieuwe maatregel niet los van de andere inspanningen van de politie en partners mag gezien worden. De overlastproblemen worden op drie nivo's aangepakt. In de eerste plaats wordt geprobeerd om preventief te werken. Daarom zetten de fakbars stewards in en is vorige week de campagne tegen vandalisme van wal gestoken. Daarnaast kijkt de politie of het mogelijk is om door strukturaanpassingen overlast tegen te gaan. Een voorbeeld hiervan is een betere straatbelichting. Het laatste redmiddel is de repressieve aanpak. De stok achter de deur zeg maar.

Die stok kan hard aankomen. Een boete kan je tot 250 euro kosten. Dat bedrag ligt in de praktijk waarschijnlijk een stuk lager. Hoeveel studenten al tegen de lamp liepen, kan Gooris niet bekendmaken. “We moeten de nieuwe maatregel nog analyseren. We gaan overigens niet elke avond op pad.”

Als ze op pad gaan, dan is dat in burger. “Dat is psychologisch. We willen de lawaaimakers het gevoel geven dat we op elk ogenblik aanwezig kunnen zijn.” Of de maatregel ook het nachtlawaai en het vandalisme indijkt valt nog af te wachten. “Het leeft alleszins onder de studenten. Ze praten erover en dat is voor een stuk al wat we willen bereiken. De pakkans lijkt en is hoger.”

ERASMUSDAGBOEK: PIETER IN PRAAG (1)

Trots boven fantoomverleden

Praag. De Gouden Stad. Stad van Kafka, Kundera en Rilke. Uitgeholde lirische beschrijvingen zal ik u besparen, daarvoor verwijs ik je graag door naar modale dichters of andere reisgidsen, zoals daar zijn 'Praag. Parel in de Bohemen' en 'Praag, stad met de duizend torens', voor zover die al bestaan.

Pieter Vermeulen

Wanneer je met de auto de Duits-Tsjechische grens overschrijdt, besef je plots weer even dat er grenzen bestaan. De Tsjechische Republiek doet overigens niet de minste moeite om dat weg te moffelen. Naast de obligate souvenirkraampjes wordt de toegangsweg tot het land schamteloos geflankeerd door rood- of paarsbelichte, schaarsgeklede en gretig wenkende blondines en brunettes. Zij zijn door hun pooiers ondergebracht in houten hokjes, die ongeveer de afmetingen hebben van een bescheiden tuinhuisje. Een soort van broeikastjes. Mijn begeleidende gedachte: bestaat er hier een openingsritueel dat een stevig hoerenbezoek voorschrijft alvorens de route te mogen verderzetten? Hartelijk welkom in Tsjechië.

Revolutie

Eenmaal in de hoofdstad zet een ambigu gevoel zich voort. Het schitterende, verheven zicht op de hogerop gelegen Praagse Burcht wordt bevestigd door een monotone skyline van betonnen appartementsblokken aan de horizon. Daar is op zich niets mis mee, maar je voelt de kloof. Het eerste is een aardige erfenis van de veertiende-eeuwse Karel IV, het laatste een twintigste-eeuws nalatenschap van het inmiddels uitgedoofde communisme, dat ten minste kwa kunstzinnigheid sterk te wensen overliet.

Sinds de val van het kommunistisch regime is de Tsjechische Republiek voor een grootse uitdaging komen te staan. Ekono-

misch neemt Praag een steeds sterkere positie in — mede doordat zij een groot deel van haar inkomsten uit toerisme kan putten — en vormt zich naar kapitalistisch model. Elders in het land, waar men niet dezelfde stroomversnelling kent als de hoofdstad, is de situatie vaak wat uitzichtlozer. De toetreding tot de Europese Unie in 2004 is natuurlijk een stap in de 'goede' richting, maar er staat ongetwijfeld nog heel wat te gebeuren. Momenteel spreken de Praagse kranten van een 'Engelstalige revolutie', waarin het Tsjechisch stilaan haar monopolie weer uit handen moet geven.

Legerpetjes

Dat Tsjechisch is een Slavische taal zonder lidwoorden, waardoor zelfs een gezonde portie taalgevoel niet veel zoden aan de dijk brengt. De medeklinkers waar deze taal van overloopt zorgen voor heel wat struikelen en stuntelen. Een absolute favoriet in dit verband is het merkwaardige (weinig koerante?) bevel “Steek een vinger in je keel!” of *Strc prst skrz krk!*.

Konkrete sporen van het rode tijdperk zijn nog maar moeilijk terug te vinden in Praag. Een liefhebber vindt vermoedelijk nog wel wat restjes in een antiekwinkelje, maar voor de échte toerist zijn er replika's van legerpetjes te koop in elke boetiek. Hier en daar duikt het kommunisme nog op, maar hoogstens als een spook. Erg verstaanbaar, want van haar 'onafhankelijkheid' heeft het land nog niet lang mogen proeven. Vandaag triomfeert echter de Tsjechische trots over haar troebele fantoomverleden.

Zoals gezegd heeft het kapitalisme zich al lekker weten te nestelen in Praag. Wie bijvoorbeeld interesse heeft in het recente verleden van de stad, kan het boeiende *Museum of Communism* bezoeken. Maar in dat geval zal men eerst — tegen wil en dank — het ikoon *McDonalds* moeten betreden, om één verdieping hoger naast een groot casino het museum te kunnen binnenstappen. Ironie of ernst?

DE PROF-HISTORIE (2):

PROFESSOR ALAIN VERBEKE

Fuifnummer, maar kluns op de dansvloer

Wie beter te interviewen voor een spannende proffengeschiedenis dan een professor die in zijn fakulteit bekend staat om een zwaar studentenverleden, een yuppie-levensstijl en af en toe een gratis vat? Professor Alain Verbeke van de fakulteit rechtsgeleerdheid heeft als jonge prof wel wat te vertellen en geeft de student in één klap ook mee hoe het perfecte evenwicht te vinden tussen ongelofelijk hoge punten en een zwaar uitgaansleven.

Nathalie Lucas

Veto: Wat heeft u gestudeerd en waarom?

Alain Verbeke: «Ik ben afkomstig uit een streng katholiek milieu en liep school op een kollege, wat mij wat rebels maakte. Ik wou absoluut naar Leuven, Leuven leek mij een soort *escape*. Ik moest dus een studie vinden die niet aan de KULAK werd aangeboden en dacht eerst aan archeologie. Uiteindelijk besefte ik wel dat het te zot was om een studie te volgen enkel en alleen om de lokatie en besloot op aanraden van mijn toneellerares om rechten te volgen aan de KULAK. Ik behaalde daar uiteindelijk mijn kandidaatsdiploma's filosofie en rechten en verhuisde voor mijn licenties naar Leuven.»

Veto: Hoe verliep het leven in Leuven?

Verbeke: «Als reactie op mijn streng verleden leidde ik aanvankelijk een zeer zwaar studenten- en kotleven. Gelukkig leerde ik reeds in eerste kan mijn vriendin, nu al bijna 19 jaar mijn vrouw, kennen en zij zorgde voor evenwicht. Ze was niet zo'n fuifnummer en bracht wat balans. Vanaf dan bestond mijn studentenleven uit een goede combinatie tussen laat uitgaan en toch op tijd weten wanneer je moet blokken. Pasen was voor mij zeker een signaal om te beginnen studeren. Ik heb me ook veel beziggehouden met andere engagementen, zoals Wetswinkel en Jura

Falconis (*juridisch-wetenschappelijk studententijdschrift, nl*). De combinatie van feesten, studeren en engagement was voor mij een perfect evenwicht. Ik probeerde ook naar de belangrijke lessen te gaan, zelfs al had ik de

“In mijn les zou mijn vrouw buitenvliegen”

nacht doorgedaan. Mijn vrouw daarentegen ging naar alle lessen, maar beschouwde dat meer als een sociale aangelegenheid. Ze kletste de hele les door, in mijn les zou ze zeker buitenvliegen!»

Veto: Was u lid van het VRG of van een studentenklub?

Verbeke: «Vanaf de tweede licentie was ik lid van het presidium van het VRG, ik hoorde bij de ploeg cultuur. Met het VRG zelf ging ik echter niet veel uit, vermits ik veel op stap ging met Moeder Kortrijkse. Daar was het altijd grote ambiance. Ik vond het feesten met de klub enorm leuk. Uitgaan met het VRG en uitgaan met Moeder Kortrijkse viel niet te vergelijken. De Wink was toen ons stamkafee. Dansen deed ik er wel niet veel, want ik ben een ongelofelijke kluns op de dansvloer, maar drinken des te meer.»

Veto: Vindt u dat het studentenleven fel veranderd is?

Verbeke: «Ik denk het niet, soms hoor je wel dat studenten meer drugs zouden gebruiken, maar ik denk dat ze nog altijd heel graag drinken en feesten. Als ik bijvoorbeeld een katus voorzit, zie ik, net zoals vroeger, studenten die onnozel doen of met een dubbele tong spreken en teveel gedronken hebben. Misschien worden de studenten wel meer in de watten gelegd, ze hebben meer inspraak, maar al bij al is het studentenleven, die indruk heb ik toch, niet zo erg veranderd. Ik ontmoet enorm veel sympathieke studenten die goed van het leven genieten en ook serieus bezig zijn met hun studies. En zo hoort het.»

Erasmus keldert punten (niet)

Op Erasmus gaan loont de moeite niet. Dat verklaarden enkele Leuvense studenten eerder in een Vlaamse kwaliteitskrant. Een devaluatie van punten zou niet opwegen tegen de unieke ervaring van het buitenland. Maar is dat wel zo?

Maarten Goethals

Studenten die beslissen om een semester of een jaartje in het buitenland te gaan studeren, kunnen beter twee keer nadenken. Behaalde punten zouden, terug in België, naar beneden gehaald worden. Althans deze klacht viel te lezen in een krantenartikel van *De Standaard* waar naar de persoonlijke mening van enkele Leuvense Erasmusstudenten werd gevraagd. Dit argument moet op zijn minst genuanceerd worden.

Omzettingstabellen

Het klopt dat sommige kwoteringen dalen, maar eveneens geldt ook dat andere stijgen. En dat is helemaal niet zo vreemd. De betekenis en vooral de waarde van punten die Erasmusstudenten verwerven is afhankelijk van het gebruikte puntensysteem. Dat is van land tot land verschillend. Dat verklaart Gerd Van Riel, Erasmus-koördinator van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. "Zo moet je bijvoorbeeld weten dat in Italië 17/30 gelijk staat aan *niet geslaagd*, en dat je zelfs ook een beter cijfer kan halen dan 30/30 (*het zgn. 'trenta e lode', mg*). Wie 30/30 heeft behaald in Italië mag er dus niet op rekenen dat hij thuis 20/20 krijgt.

Bovendien moet je kijken naar de lokale "vrijgevigheid". Als je vaststelt dat in Spanje het maximum van de punten (10/10) niet echt uitzonderlijk is, kan je moeilijk die punten zonder meer overnemen als 20/20, wat in Leuven uiterst zelden wordt gegeven. Dat kan dan de indruk wekken dat de punten systematisch omlaag worden gehaald." Maar het omgekeerde gebeurt ook: "in Belfast is 65 % een grote onderscheiding waard (16/20 bij ons), terwijl je een 13 zou kunnen verwachten. Dat komt omdat bij hen alles boven de 70 % een topscore is, vergelijkbaar met onze grootste onderscheiding. Als je dat niet weet ga je snel verkeerde conclusies trekken." Bij het transferen van de punten maken uitwisselingskoördinatoren daarom vaak gebruik van omzettingstabellen. Dit zijn vergelijkingslijsten met de puntensystemen van alle landen. Eens de ekwivalenties eksakt zijn vastgelegd, gebeurt de omzetting naar de eigen kwoteringsschaal puur wiskundig.

"De omzetting naar de eigen kwoteringsschaal gebeurt puur wiskundig"

Toch is dit geen volledig adequaat systeem. "Er zit daar wat *fou artistique* op. Er is een zekere marge, omdat we een konstante opwaartse druk ervaren in de puntensystemen. Er is — zeker voor uitwisselingsstudenten — een inflatie van punten die tot onzekerheid moet aanzetten bij het omrekenen. Daarom moeten we de omzettingstabel konstant updaten. Wat vorig jaar gold, geldt niet noodzakelijk voor dit jaar," voegt Van Riel toe. (*toont een eigen aangepast exemplaar, nvdv.*) "Maar de tabel biedt tenminste houvast voor een eerlijke omzetting."

Kategorieën

Globaal genomen, volgens Van Riel, zakt de kwotering door die onzekere speling een beetje. "Maar het lichtjes dalen wordt volgens mij zeker niet door alle studenten als probleem ervaren. Ik ga ervan uit dat de geïnterviewden in de krant voor eigen rekening spreken en hun eigen situatie extrapoleren. Globaal genomen is het zo dat studenten na de omzetting hun 'normale' nivo (en graad) behalen, vaak zelfs iets meer." Het aangehaalde argument is dus, eerlijkheids- halve, niet sterk genoeg om héél het initiatief af te schieten.

Zolang er geen eensluitend kwoteringssysteem bestaat, blijft de speling. Een 1/1 ekwivalentiesysteem zal zeker niet voor morgen zijn. "Want," verduidelijkt Van Riel, "als je alleen nog maar naar het Verenigd Koninkrijk kijkt — en dit geldt voor Duitsland evenzeer — dan merk je een gebruik van vijf verschillende soorten puntensystemen. Misschien moet men daar beginnen?" Wat de berekening van ekwivalenties zou vergemakkelijken, zou een veralgemening zijn van de graden als grote overkoepelende categorieën. Dat bestaat al gedeeltelijk. "In Frankrijk heb je *très bien, bien, assez bien* en *passable*, wel dat zijn grosso modo de

kategorieën die je bij onze graden ook vindt; dat komt globaal overeen. Maar daardoor worden de nuances wel weggewerkt: *Bien* kan een 14 zijn, maar ook een 15, en soms zelfs een 16/20. Maar ook dat kan worden opgelost: een systeem waarbij de eigen puntenschaal wordt gehanteerd, maar tegelijk persentielen worden aangegeven ("dit is een top-10% score, bijvoorbeeld") kan bijvoorbeeld buitengewoon nuttig zijn."

(foto archief)

FUIFZAAL ALBATROS VIERT VIJFJARIG BESTAAN

"Onze bekendheid neemt steeds toe"

Op het einde van de jaren negentig werd de reglementering voor fuifzalen zodanig aangescherpt dat het aanbod de vraag nauwelijks kon bijhouden. Zoals iedereen weet, leidt dat tot iets erg onaangenaams: hogere prijzen.

Bram Delen

Te hoog, zo vond LOKO (de overkoepeling van de Leuvense faculteitskringen) en ze besloot om deze prijsverhoging te counteren door het oprichten van VZW ANDRE, een verwijzing naar de voornaam van de toenmalige rector. ANDRE staat voluit voor: Alle Noden Door Rekreatie Elimineren. De naam van de fuifzaal die door deze VZW zou worden beheerd was: Albatros. Er werd een lokatie gezocht, gevonden en gehuurd in de Brusselsestraat. De fuifzaal zelf is dus geen eigendom van de studentenbeweging, maar wel de naam 'Albatros'.

Oren

Tijdens haar jonge bestaan kende Albatros heel wat problemen: volgens vele kringen was de zaal te groot voor de kleine kringen en te klein voor de grote. Het gevolg was het delven van een financiële put die keer op keer opnieuw

moest gedempt worden door LOKO. Op verschillende vergaderingen van LOKO vroegen de presessen zich af of het nog wel zinnig was om zelf een fuifzaal te onderhouden. Tijdens het academiejaar 2003-2004 wees de voorzitter van LOKO de presessen erop dat het hun verantwoordelijkheid was. Als ze wilden dat Albatros bleef bestaan, zouden ze hun fuiven daar moeten boeken en niet langer bij commerciële fuifzalen als Lido of Rumba. Na heel wat discussie over de moeilijke begroting van Albatros besloten de presessen om de zaal in roelatie te houden en blijkbaar viel de oproep van LOKO niet in dovemansoren. Sinds vorig jaar slaagt Albatros erin haar schulden aan LOKO terug te betalen.

Burokratie

"De toekomst ziet er hoopvol uit," verklaart Steven, de huidige beheerder van de fuifzaal. "Als we tot 2007 blijven draaien zoals nu, krijgt Albatros de financiële ademruimte die zelfstandigheid garandeert. Bovendien zijn alle vergunningen in orde, wat helemaal niet zo evident is. Een fuifzaal moet aan zoveel reglementering voldoen: een heuse burokratie. Alleen al dat in orde brengen heeft me twee volle weken werk gekost."

Hoe het komt dat Albatros het laatste jaar wel aan de verwachtingen voldoet? "We zijn erin geslaagd om naast de

studentenkringen en clubs — die ongeveer 75 procent van de Albatrosfuiven uitmaken — ook andere klanten aan te trekken. Dat gaat van personeelsfeestjes tot squashploegen, halebiverenigingen en scouts." Daarnaast zien ook grotere kringen Albatros meer en meer zitten, wanneer ze bijvoorbeeld drie-zalen-TD's organiseren. "De kringen hebben door dat we onder de marktprijs zitten en dat vinden ze uiteraard interessant. Zo zijn ze zeker dat ze geen verlies zullen draaien," verklaart Steven. "Daarnaast hebben we vooral onze omzet in het weekend zien stijgen door onze speciale weekendkorting."

Steekkaart

- * 355 euro per avond
  - * 250 euro per avond tijdens het weekend en voor alle kringen en verenigingen die aangesloten zijn bij LOKO of Oker
  - * De vijfde fuif binnen hetzelfde academiejaar is gratis.
- www.fuifzaal-albatros.be
albatros@loko.be
0497/27.41.14

Le(u)ven > Martelarenplein

Le(u)ven > Naamsepoort

Sinds kort biedt de toeristische dienst van de stad Leuven een aantal alternatieve wandelingen door de stad aan. Veto kan hierop niet achterblijven. Vandaar dat een fotograaf op pad werd gestuurd. Hij kwam op de proppen met de route "Leuven Sport".

Foto's: Kobe Van Itterbeek

Le(u)ven > Platte-Lostraat

Le(u)ven > Tiense Vest

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je
een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigeneerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

MOEDERSKINDJES

PRESES CHEMIKA

“Mijn moeder was wel trots”

De kracht van kleine groepen ligt ongetwijfeld in de hechte band tussen de leden. Hans Kelgtermans, preses van Chemika, vertelt over het reilen en zeilen voor en achter de schermen van z'n presidium.

Sofie De Smyter

Veto: *Wie of wat heeft jou over de streep gehaald om preses te worden?*

Hans Kelgtermans: «Dat is vrij automatisch gegaan. Het is nu mijn derde jaar presidium en het werd eigenlijk aangenomen dat ik het op mij zou nemen. Er was niemand anders die het echt zag zitten en wou doen. Ik heb er niet echt bewust voor gekozen, er zijn ook enkel verkiezingen voor de ploeg als geheel geweest, maar ik wou het wel doen en iedereen ging ermee akkoord.»

Veto: *Hoe reageren de mensen uit jouw omgeving op die drukke agenda?*

Hans: «Je bouwt in Leuven sowieso een nieuwe vriendenkring uit en de meeste mensen waar ik veel mee om ga zitten ook in het presidium. Een aantal mensen zijn daar nu uitgestapt en hen zie ik dan ook minder, dat vind ik wel jammer. Je kan hen niet meer dezelfde aandacht geven die je vroeger gaf. Ik denk ook dat indien

(foto Kristof Persoons)

mijn vriendin niet in het presidium gezeten zou hebben, het moeilijk geweest zou zijn om dat te onderhouden.»

Veto: *Zijn er nog momenten waarop je niet bezig bent met het presidium?*

Hans: «Er zijn er vrij weinig. Die momenten breng ik dan ook door met m'n vriendin. Soms moet er ook al eens achter de boeken gekropen worden en de labo's vergen ook heel wat tijd, maar eigenlijk ben je konstant met dat presidium bezig. Misschien niet altijd fysiek, maar zeker in gedachten.»

Veto: *Jullie zijn een kleinere kring. Is het makkelijk om mensen te motiveren?*

Hans: «Een kleine kring heeft ongetwijfeld voordelen, alleen al omdat je de mensen persoonlijker kent. Alle begin is natuurlijk moeilijk, maar eens je groepen op fuiven of feestjes krijgt hangen die echt aan elkaar en trekken die ook andere mensen mee. Op dat gebied is het makkelijker. Maar het blijven natuurlijk weinig mensen en met weinig mensen kan je geen TD staande houden. Sinds de BaMa-structuur is er wel een richting bijgekomen en dat merk je ook wel. Er komt meer volk naar de feestjes.»

Veto: *Is er iets dat je als preses dit jaar verwezenlijkt wil zien?*

Hans: «Ik vind persoonlijk dat we nu goed bezig zijn. Ik was echt tevreden over de laatste fuif. De zaal zat vol. Het was een hele tijd geleden dat Chemika nog een fuif met winst op poten had kunnen zetten. Je moet

natuurlijk niet te hoog willen grijpen, maar op deze manier blijven doordoen zou wel mooi zijn.»

Veto: *De 24-uren komen eraan. Hoe ga je die tegemoet?*

Hans: «Wij lopen samen met andere kringen. We gaan niet echt om te winnen — meestal eindigen we als achtste — maar vooral voor de toffe sfeer. De 24-urenloop is altijd heel veel werk, je bent konstant bezig, maar het is ook heel erg leuk. Meestal blijf ik dan ook effectief vierentwintig uren, wat dit jaar niet zal kunnen door de labo's.»

Veto: *Is er een plaats in Leuven die een voor jou meer dan gewone betekenis heeft?*

Hans: «Er zijn er zoveel (denkt). Het is misschien een klichee-antwoord, maar onze fakbar heeft wel een speciale betekenis voor mij. Ik herinner mij dat we de eerste dag hier in Leuven rondgeleid werden en die fakbar is de plaats waar ik dat groepsgevoel heb opgedaan. Er zijn er uiteraard nog, maar dat vind ik wel een uitschieter.»

Veto: *Hebben jouw ouders een duidelijk beeld van wat je als preses moet doen?*

Hans: «Nee. Ik ben het ook niet uitdrukkelijk gaan vertellen, omdat ze toch niet echt weten wat het inhoudt. Ze zijn het via m'n broer te weten gekomen, zelf

spreek ik daar thuis niet veel over. Mijn moeder was wel trots, ze had het niet verwacht. Ik had zelf ook niet verwacht dat ze zo zouden reageren. Ik dacht dat het veel-er iets in de trend zou zijn van: zorg toch maar dat je genoeg studeert. Ze gaan er wel mee akkoord hoor. Ze beseffen ook wel: als we zeggen dat je het niet mag doen, doe je het toch.»

Veto: *Wat is volgens jou het recept om een goede preses te worden?*

Hans: «Je moet goed met de mensen kunnen omgaan, verdraagzaam zijn en er niet tegenop zien om laat weg te zijn. Natuurlijk moet je het ook graag doen, anders begin je er beter niet aan.»

De Mama

Veto: *Wat was uw reactie toe u hoorde dat uw zoon preses was?*

Mama: «Ik had het dan wel niet meteen verwacht, maar viel er ook niet compleet van achterover. Hij leert er vast en zeker iets van bij, ik denk dan maar aan spreken voor een groep. Hij moet er wel voor zorgen dat z'n studies er niet onder lijden. Maar ik ben ervan overtuigd dat hij oud en wijs genoeg is.»

Veto: *Denkt u dat u hem nu minder zal zien?*

Mama: «Nee, dat denk ik niet. Als hij in het weekend al eens niet naar huis komt, denk ik niet dat het met het preses zijn te maken heeft. Wel met school of de vriendin.»

VAN 'T VAT (4): KAFEE AMEDEE

“Ge moet ni meefluiten als ge de muziek ni kent!”

Een avondje gezellig keuvelen of een spelletje spelen op kafee, met loeiharde klassieke muziek op de achtergrond: het is eens wat anders. De Veto-onderzoeksel voor bijzondere kafees hield deze week halt in kafee Amedee, een unicum tussen al dat dreunend geweld.

Robin Broos

Het met TL-lampen verlichte kafee valt al van ver op en de ruiten zijn al zwaar aangedampt wanneer we arriveren. Den Amedee geeft een stoffige indruk, al kan dat wel eens liggen aan de — vaak op leven na dode — planten die we er aantreffen. De fletse gele muren maken het geheel af, al vergeeten we één belangrijk detail: het meest opmerkelijke decorstuk is de patron zelf. Met zijn lange haren en grijze baard is hij zowat de Leuvense Sinterklaas van de klassieke muziek.

Wanneer we onze bestelling willen doorgeven aan de toog, moeten we op onze beurt wachten, of beter, moeten we wachten op de beurt van de spelpartner van de kafeebaas. Wanneer deze tijdens een potje Scrabble een woord mag leggen, wil de patron wel even de moeite nemen om de dorstigen te laven. Tijdens het wachten, vinden we er niets anders op dan mee te fluiten met de muziek, al worden we snel teruggelaten. Van achter de Scrabble-tafel klinkt het kordaat: “ge moet ni fluiten als ge de muziek ni kent!” Maar ook wanneer één van de klanten tussen pot en pint vraagt naar de titel “van het liedje dat opstaat,” is het antwoord kort en krachtig. “Dat is geen liedje! Het is een kompositie.” Een verwittigd man is twee vrouwen waard, zou een oud-schoolleraar gezegd hebben.

“De muziek staat niet te luid, ze klinkt gewoon luid”

Luid

Het is duidelijk dat de eigenaar baas in eigen huis is. Je bent er welkom, maar hij bepaalt wanneer hij de pintjes wil geven. Zou hij willen aanschuiven aan onze tafel, na zijn spelletje Scrabble? “Nee, dan speel ik een nieuw spelletje.” We zagen te laat de ironie van zijn antwoord in, maar gelukkig kan Lucas Van Langendonck zich even vrijmaken voor een babbel.

Veto: *Klagen de mensen wel eens over de luide muziek?*

Lucas Van Langendonck: «Ja natuurlijk, maar ik zeg dan altijd: “de muziek staat niet te luid, ze klinkt gewoon luid.” De muziek staat hier op en dan moet je je maar

aanpassen. Aan verzoekjes kan ik ook niet tegemoet komen. Ik bepaal de muziek zelf naar gelang de omstandigheden. Wellicht komt er maar een minderheid voor de muziek, maar ja, het is hier het beste kafee van Leuven, dus ze komen graag terug.»

Veto: *Komen hier veel studenten?*

Van Langendonck: «Er zijn ook nog mensen in Leuven hoor. Als je rondkijkt zie je dat er ook studenten komen. Het is me altijd opgevallen dat er vooral Amerikaanse filosofie-studenten komen. Zoals dat in alle kafees geldt, mensen brengen mekaar mee en zo loopt dat hier al 22 jaar. In de beginjaren wilde ik meer een namiddagkafee zijn, maar daar ben ik van moeten terugkomen. Het is ook nooit mijn bedoeling geweest een spelletjes-kafee te worden, maar dat is intussen toch ook een kenmerk geworden. Publiek bestel je niet hé.»

Veto: *Is dit een tipisch doorzak-kafee geworden?*

Van Langendonck: «Dat niet. Het is niet zo dat als ze de mensen hun kruk weg nemen, ze van de toog vallen. Ik probeer dat soort toestanden zelf in de hand te houden. Ik doe hier overigens alles zelf, tot het kuisen toe. Van personeel moet ik niet weten.»

Studentin

Veto: *Vele kafees ontpoppen zich de laatste jaren tot tavernes. U doet daar niet aan mee?*

Van Langendonck: «Nee, het is net of ze allemaal dezelfde soort kafees willen hebben. Dat zal wel liggen aan een gebrek aan fantasie zeker? Bovendien, er is niets zo slecht als de combinatie van roken, eten en drinken.»

“Publiek bestel je niet”

Veto: *U heeft hier nogal wat planten staan. Overleven die in de rook?*

Van Langendonck: «Door filtering hebben we hier van de rook toch niet zoveel last meer. De planten boven de toog zijn klonen van een studentin die hier jaren geleden op kot zat. Blijkbaar zijn die dingen niet kapot te krijgen. Misschien heeft het ook te maken met de TL-verlichting, die zeer goed voor ze is.»

Kenmerken

Lokatie: Muntstraat 4

Pint: Jupiler van 't vat (1,50 euro en 1,80 euro voor een drieënderiger)

Koffie: Met droog koekje (1,50 euro)

Herentoilet: Geen lolligheden in de urinoir, wel op de muren. Slogans als “Lucas is an asshole” en een onafgewerkte tekening van een engel. Wie maakt het af?

(foto Pieter Baert)

Middelpunt: Station in steil

Dat de renovatie van het station heel wat voeten in de aarde heeft gehad, zullen weinigen betwisten. Enkele jaren geleden waadden de treinreizigers nog tot de enkels door de modder van de werf op het stationsplein. Dat zijn lang vervlogen tijden maar de sporen en de perrons, daar zijn de werken nog in volle gang. Geef ze nog een jaartje, dan zal de overkapping van de perrons rond zijn. Tot dan blijft het huilen met de pet op en moet een deel van de reizigers de elementen blijven trotseren.

Met dit middelpunt willen we een blik werpen op de werken die, tot grote ergernis van elke student die wekelijks of misschien zelfs dagelijks het station doorkruist, al jaren de stationsomgeving domineren. Het is niet meer dan normaal dat zulke grote projecten wat vertraging oplopen. Dus laten we het vanuit een positieve invalshoek bekijken. Eens de werken rond zijn, kunnen we wekelijks inschepen in een uniek station dat veel belangrijkere stations naar de kroon zal steken kwa presence en uitstraling. De overkapping van het spoorgedeelte werd ontworpen door het vermaarde architectenburo Samyn&Partners en zou vanaf eind 2006 de treinreizigers droog moeten houden. Ingenieur Samyn is alvast enorm entoesiast over zijn zorgenkindje. Want hoe je het ook draait of keert: het was kwa uitvoering een van de meest uitdagende projecten die hij in zijn loopbaan patroneerde. En zoals hij het tijdens ons interview in een boodschap aan de Leuvenaars verwoordde: "Een beke geduld alstublieft".

De perikelen die met de hele renovatie gepaard gingen, hebben de relatie tussen pers en NMBS behoorlijk verzuurd. De — soms negatieve — berichtgeving over de werken viel niet steeds in even goede aarde bij "de mannen van het spoor". Dat maakte de communicatie er niet gemakkelijker op. Die moest via de gesentraliseerde PR-dienst verlopen. Het werd ons meteen duidelijk hoe gevoelig de zaak wel ligt. Elke partij heeft er zo zijn eigen mening over. De PR keek met argwaan uit naar ons interview met de architect, vreesde dat de stationschef uitspraken zou doen die niet binnen zijn bevoegdheid vielen en deed er alles aan om het achterste van haar tong niet te laten zien. Nu de werken op hun laatste benen lopen, was het dus het uitgelezen tijdstip om het project onder de loep te houden. De ultieme kans om ieder aan het woord te laten die er van ver of dichtbij iets mee te maken heeft, de treinreizigers voorop.

"Een beke geduld, beste mensen"

Kunstenaar of ingenieur? Ingenieur-architect Samyn nam het ontwerp van de stationsoverkapping voor zijn rekening en tastte met zijn ontwerp de grenzen van technische realiseerbaarheid af. Over het ontwerp laat hij de architectuurkritici hun waarheid, maar vertelt verder vol passie over hoe dit project uitgroeide tot het moeilijkste, maar misschien ook het mooiste project uit zijn loopbaan.

Veto: Aan een groot project als het Leuvense station gaat meestal een grote afvallingsronde vooraf. Hoe hebben jullie die doorworsteld?

Philippe Samyn: «De selecties gebeuren nu volgens de Europese regelgeving. Dus worden de ontwerpen anoniem behandeld. Iedereen heeft met andere woorden gelijke kansen.»

Veto: Doelt u op politieke spelletjes die vroeger gespeeld werden?

Samyn: «Nee, het gaat hier niet over politieke spelletjes. Maar zelfs met de meest degelijke en begaafde jury's, is anonimiteit de enige waarborg dat ze niet beïnvloed worden door invloeden allerhande. Het is de absolute waarborg voor neutraliteit. Ik vind dit de leukste manier van werken.»

Veto: Had uw architectenburo veel vrijheid bij het ontwerpen van de overkapping?

Samyn: «In een wedstrijd kan je natuurlijk je eigen strategie gaan kiezen. Ofwel volg je de aanbesteding tot in de puntjes ofwel wijk je er van af. Wij hebben als houding dat we ons doorgaans stipt houden aan de voorgestelde vraag. Zo hebben we een paar weken geleden ook het ontwerp van het nieuwe gebouw van de Europese Gemeenschap in de wacht gesleept. Dat was een moeilijke opgave en veel collega's hebben de neiging gehad om de voorwaarden niet te respecteren. "We stick to the point" zoals de Engelsen het verwoorden. We winnen ongeveer één op vijf van die grote wedstrijden. Het is dus wel degelijk een strategische keuze, maar zo evident is het echt wel niet.»

Veto: Was het de eerste maal dat jullie een station onder handen namen?

Samyn: «Het eerste treinstation, dat wel. Maar we hebben al een paar metrostations binnengehaald en ontworpen. Ook tankstations, zo hebben we er ook al heel wat getekend. We houden ons met alle tipe gebouwen bezig. Maar gebouwen die met mobiliteit te maken hebben, dat doen we wel graag.»

Veto: De overkapping die jullie voor het Leuvense station ontworpen hebben, is die zuiver functioneel of moeten we daar ook een symboliek in zien?

Samyn: «Dat laat ik aan de architectuurkritici over. Maar ik kan u wel zeggen wat ik in het hoofd had. Ik ben zelf architect en ingenieur. Dit was typisch zo een opdracht waar mijn pet als raadgevend ingenieur zo belangrijk was. Er was vanuit de NMBS duidelijk een vraag naar een zuinige oplossing, maar je kan gemakkelijk zuinig zijn en een saai concept ontwerpen. De vraag was zuinig te zijn en iets te doen dat in harmonie is met de rest. We hebben in de eerste plaats geprobeerd de constructie zo licht mogelijk te maken, daarom hebben we ook gewonnen. Dat heeft veel te doen met mijn zuiver wetenschappelijk onderzoek op de VUB. Ik ben jaren bezig geweest met morfologische indicatoren van structuren en zo konden we structuren ontwerpen die vanuit energetisch standpunt dichtbij het optimum optimum komen. Maar men kan heel efficiënt zijn vanuit ingenieurs-standpunt maar dan tekortschieten op de andere vlakken. Je moet ook denken aan lichtinval, akoestiek en rookafvoer en ook tal van veiligheidsmaatregelen. Al deze factoren spelen op elkaar in en dat leidt tot een iteratief proces, wat op haar beurt leidt tot een ontwerp. Uiteraard speelt er, ergens in mijn hoofd, ook een streven naar schoonheid.»

Veto: Over die estetik, het oude station is eerder klassiek van opzet. Is het niet moeilijk zo een

verbouwen maar toch de geest van het gebouw te bewaren. Dan moet je wel de tijd nemen om hun morfologie, hun genie, te gaan ontdekken. Ik weet niet of ik er echt in geslaagd ben met het Leuvense station, maar ik vind dat de morfologie van de bogen volledig in verhouding zit met het stationsgebouw. Het is niet steeds even gemakkelijk om daar een evenwicht in te vinden.»

Delikate zaak

Veto: Zo een constructie in een station gaat steeds gebukt onder ekstreme omstandigheden. Werden er extra maatregelen genomen.

Samyn: «Uiteraard, het zijn erg gevaarlijke werken, waar veiligheid een permanente zorg is, maar dan gaat het nu wel over uitvoering en niet meer over ontwerp. Het blijft een delikate zaak en er zijn heel wat controles nodig, van alle soorten.»

Veto: Door de jaren heen zijn er wel problemen opgedoken, waren die te vermijden?

Samyn: «Eigenlijk hebben die problemen alles te doen met de manier waarop publieke aanbestedingen in België en de rest van Europa gebeuren. Die wetten volgens dewelke dat moet gebeuren zijn totaal onaanangepast en plaatsen de architect automatisch als tegenstander van de aannemer,

te maken met de slechte behandeling van de dakplaten. Vertragingen komen er maar al te vaak door die moeilijke administratieve voorwaarden en ook de veiligheidsaspecten dragen daarin bij. De fasering van de werken maakt het er ook niet gemakkelijker op. Als er iets te laat geleverd wordt, moet je plots maanden wachten omdat men ondertussen aan het vernieuwen van de sporen begonnen is. Het vergt een permanente aanpassing van onze plannen. Dat er vertragingen ontstaan is nu het lot van mij en al mijn collega's. Als je dan alle veiligheidsaspecten meerekent, heb je een van de moeilijkste verhalen uit mijn carrière.»

Veto: Hoe staat het nu met de vooruitgang van de werken?

Samyn: «Het gaat wel vooruit maar het zijn mierenwerken: stukje per stukje, hoekje per hoekje. Maar dat heeft alles te maken met de veiligheid. Je moet rekening houden met alle mensen die daar dagelijks passeren en je bent uiteraard ook afhankelijk van het klimaat. Nu beseffen de mensen dat het weer vooruit gaat omdat we werken aan het doen zijn aan de twee laatste boogreeksen.»

Geduld

Veto: Was men dat uit het oog verloren, dat die werken toch moeizamer zouden gaan dan vooropgesteld?

Samyn: «Zo een project is steeds een prototipe. We werken hier niet in een fabriek, zo zijn we steeds afhankelijk van tal van externe factoren. De éne werf is de andere niet, dat hangt af van de onverwachte voorvallen die zich aandienen.»

Veto: De NMBS is nogal terughoudend tegenover elke vorm van interesse van de pers. Zitten ze er zodanig mee verveeld?

Samyn: «Dat is totaal normaal, dat heeft te maken met het feit dat zij als publieke bediende een zekere terughoudendheid moeten hebben. We lijden allemaal onder de wetgeving, maar moeten er gewoon leren mee leven. Ik heb een jaar tijd gehad om er mijn filosofie over te maken. De konklusie is dat de huidige wetgeving voor publieke aanbestedingen een ingewikkeld verhaal is dat iedereen het leven moeilijk maakt. Dat scheidt onvermijdelijk soms spanningen en vertragingen. Het heeft alles te maken met procedures en dat kan soms maanden kosten zonder dat iemand er iets aan kan doen.»

Veto: Wanneer voorziet u de afwerking van de overkapping?

Samyn: «We mikken op eind 2006. Dat is nog steeds doenbaar. Eén boodschap aan de inwoners van Leuven: "Een beke geduld". Iedereen werkt nog altijd om het leven zo aangenaam mogelijk te maken, maar dan beweren dat het een gemakkelijk verhaal is, is natuurlijk niet waar. En voor de mensen die nieuwsgierig zijn: elke dag gebeurt er iets.»

SAMYN and PARTNERS, architects and engineers

moderne constructie daarmee te laten smelten?

Samyn: «Absoluut niet. Die klassieke gebouwen zijn heel vergevend. Ik voel me echt thuis met die stijl van gebouwen. Trouwens, al die gebouwen van onze grootouders en ouders zijn zodanig goed gebouwd, dat iets bijvoegen een fantastische sensatie is. Een van mijn laatste projecten was het Flageygebouw, Studio 4, in Brussel. Dat was een reuzeplezier om die studio totaal te gaan

en vice versa natuurlijk. Het scheidt heel moeilijke samenwerkingsverbanden, maar de wet is nu eenmaal zo gemaakt. De meeste publieke werken lijden daaronder en lopen vertragingen op. Meestal gaat het dan om discussies om verrekningen en allerhande juridische puntjes.»

Veto: Wat liep er dan juist mis?

Samyn: «In Leuven is er een foutieve levering gebeurd en hebben we daardoor maanden vertraging opgelopen. Dat had dus

Chronologie: De ijzeren lijdensweg

Al bijna acht jaar is de Leuvense stationsomgeving het schouwtoneel van grote herinrichtingswerken. Het Martelarenplein ligt er vandaag mooi opgeknapt bij, maar de vernieuwing van het stationsgebouw en de perronoverkapping liep tot nog toe niet echt van 'n leien dakje...

1837: Voor de allereerste keer houdt een trein halt in Leuven. Avontuurlijk ingestelde reizigers kunnen hun ticket naar Mechelen of Tienen in een houten schuurtje vlakbij de sporen kopen. Het nieuwe vervoermiddel blijkt een groot succes, en een paar jaar later wordt er een stenen stationsgebouw opgetrokken.

1871: "Het comfort van de reiziger boven alles!" denken de spoorbonzen, en na amper dertig jaar slaan ze het stationsgebouw tegen de vlakte om er eentje in de plaats te zetten dat groter, mooier en luxueuzer moet worden. Het resultaat - in eklektische stijl - kan je vandaag nog steeds bewonderen. Toenmalig architect Foucquet heeft bovendien een bijzonder gevoel voor empathie: hij zorgt ervoor dat de perronstaanders

droog en tochtvrij worden beschut door een gigantische overkapping.

1952: De vensterglazen van Foucquet's overkapping hebben WO II niet al te best doorstaan, en men besluit dan maar om de hele constructie met de grond gelijk te maken. In de plaats komen bescheiden schuilhokjes - in de naoorlogse tijd heeft niemand centen klaarliggen voor extravagaties.

1992: In de jaren zeventig en tachtig verloedert de stationsomgeving: te veel auto's, te veel uitlaatgassen, een esthetische janboel. K.U.Leuven-prof Marcel Smets bedenkt begin jaren negentig een "Ontwikkelingsplan" om de ruimte rond het Martelarenplein te injecteren met vers bloed, en stelt o.a. voor om het verkeer van de ring door een tunnel te laten lopen. Smets' ideeën blijven aanvankelijk dode letter, en - zo wil de legende - er komt pas schot in de zaak als Louis Tobback in 1994 de burgemeestersjerp rond de heupen wikkelt. Leuven moet immers een "provinciale metropool" worden, en metropolen behoeven minstens één tunnel. Er wordt een Spaanse architect aangesteld om de hele stations-site in een nieuw kleedje te steken.

1997: De NMBS doet haar eerste grote belofte: "In 2002 zal

het station als toegangspoort tot de stad volledig vernieuwd zijn. Zowel binnen als buiten krijgt het een grondige beurt, en de gevels van het zullen volledig gerestaureerd zijn in maart 1998." Er wordt een ontwerpwedstrijd uitgeschreven voor een nieuwe perronoverkapping.

1998: De bulldozers rukken uit! En hun eerste slachtoffers zijn de prachtige prefab-met-witglazuren-tegeltjes frietkoten op het Martelarenplein. Geen nood: de Belgische frietcultuur zal niet ten onder gaan, want onze Spaanse architect denkt werkelijk aan alles. Voor het nieuwe plein heeft hij immers een "apart gebouwtje met zes frietkoten" getekend, waarin de Leuvenaars na de grote werken opnieuw terecht zal kunnen om de inwendige mens te versterken. Het is vandaag speuren met een vergrootglas naar dat "gebouwtje"...

2000: De winnaar van de perronoverkappingswedstrijd komt uit de bus. De hoofdvogel is afgeschoten door - en we parafaseren Passe-Partout - "het befaamde architectenburo Samyn and Partners, dat zestien langwerpige schalen in metaal en glas heeft bedacht, die als het ware over het station worden gedrapeerd; op basis van voorgeprofileerde vormen wordt de overspanning opgedeeld in modules, waarbinnen het geluid tegengehouden wordt door de geperforeerde dakstructuur; boven de perrons worden lichtspelen voorzien om een maximum aan natuurlijk licht te bekomen." Laatste zinnetje in het krantenartikel: "Het hele project, dat de poëtische naam 'Lakens in de wind' meekrijgt, moet gerealiseerd worden tegen 2005."

2002: Spoorbaas Etienne Schoupe heeft een blijde mededeling voor de reizigers: "In april 2003 zullen de eerste vier perrons helemaal vernieuwd zijn, met speciale aandacht voor blinden en slechtzienden. Bovendien krijgt elk perron een verwarmde schuilgelegenheid op een centrale plek."

2003: De 'Lakens in de wind' lopen een half jaar vertraging op: de staalplaten voor de dakconstructie blijken niet roestbestendig. Hoogst vervelend in ons regenachtig klimaat, en alle reeds aangebrachte platen moeten terug worden weggenomen.

2004: Het roestende staal is nog maar net naar de oudijzerhandelaar gebracht, als de NMBS-woordvoerder weer eens een vervelende mare mag verkondigen: "Door een technisch probleem laat de verdere afwerking van de overkapping op zich wachten. Dat probleem heeft te maken met de dikte van het glas en de manier van plaatsen." Kwa vaagheid van berichtgeving kan dat tellen, maar het komt hierop neer: bij grondige poetsbeurten blijkt het glas niet breekvast, en het moet dus worden... vervangen.

2005: Begin dit jaar maakt de NMBS haar laatste belofte: "De volledige overkapping zou eind 2006 klaar moeten zijn."

SAMYN and PARTNERS, architects en engineers

Stationsomgeving Springlevend

De werken aan het Leuvense station gaan samen met een vernieuwing van de hele buurt, zoals ze in krijtlijnen werden uitgetekend door professor Smets. Het busstation, de voetgangerstunnel, het Provinciehuis en het opgeknapt Martelarenplein zijn daar de eerste verwezenlijkingen van. De komende jaren moeten er langs weerszijden van het station nog eens twee nieuwe gebouwen bijkomen. De fietsenstalling schippert tussen die twee kanten...

Robin Broos

De Leuvense stationsomgeving kent als het ware een Iberische inkwisitie. De architecten van De Lijn en het Provinciehuis komen respectievelijk uit Spanje en Portugal. Beide gebouwen hebben in hun beginjaren veel kritiek te slikken gekregen. Ze zouden te veel afsteken tegen de klassieke omgeving. Het hart van de buurt, het Martelarenplein, werd na vijf jaar levensgevaarlijk. Als gevolg van het dagelijkse busverkeer, moesten de natuurstenen afgelopen zomer worden gepolijst om slipgevaar te voorkomen. Een gespecialiseerde firma moest de stenen opnieuw een profiel geven, een onderneming van 10.000 euro die voortaan om de paar jaar moet gebeuren.

Fietsenstalling

De strook tussen het Provinciehuis en het station, de voormalige fietsenstalling, zal de komende jaren worden uitgebreid met een gebouwencomplex. In drie sellen zullen op termijn KBC, de Leuvense stadsdiensten en een voorlopig onbekende aktor hun intrek nemen. Omdat op dit ogenblik de eerste hand aan dit complex wordt gelegd, moest de fietsenstalling naar een nieuw onderkomen op zoek gaan. Wie met zijn tweewieler naar de sporen trekt, kan deze kwijt aan de uiterst linkse hoek (met de rug naar het stationsgebouw) van spoor 1, maar ook als het ware een verdieping lager op de Diestsepoort.

Dit alternatief is slechts een tijdelijke oplossing. Wanneer de fundamenten van het nieuwe complex aan de andere (rechtse) zijde van het station klaar zijn, zou de kelder verdieping die uitkomt op hetzelfde spoor 1, als fietsenkelder fungeren. Op die manier zullen er minstens 5000 nieuwe fietsparkeerplaatsen komen. Maar wat gebeurt er dan met de voorlopige parkeerruimte? Die zal, van zodra de plannen worden goedgekeurd, worden ingevuld door een nieuw Vlaams administratief centrum. Na het Provinciehuis verschijnt er zo een tweede torenvolume in de Leuvense skyline.

Alternatieve elf: Andere onvoltooide projecten

- Irak of hoe een 'war on terrorism' nu al jaren aansleept.
- Pi of hoe een getal nooit eindigt.
- Pieter Aspe of hoe een Vlaamse misdaadauteur blijft schrijven, intussen al 16 verhalen lang, en dat tot vervelens toe.
- Evolutie of hoe de materiële werkelijkheid zich steeds aanpast om te overleven.
- "The Bold and the Beautiful" of hoe de übermoeder van alle soaps intussen de kaap van 4000 afleveringen heeft bereikt.
- De Chinese Muur of hoe miljoenen Chinezen 2200 jaar gewerkt hebben aan wellicht de grootste constructie die de mensheid ooit heeft gekend.
- De ambitie van Philip Dewinter voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2007 in Antwerpen of wat, simpelweg, een onvoltooid project móet blijven.
- Verhofstadt II of hoe een project met de intentie tot het scheppen van 200.000 jobs zich tevreden moet stellen met 115.000 jobs..
- Lernhout & Hauspie of hoe een West-Vlaamse droom - een imperium vestigen op basis van spraaktechnologie - uiteenspatte door een klein artikeltje in The Wall Street Journal.
- Het Belgische elftal of wat, met een nieuwe trainer, een volgend project kan en moet worden: van een bende omhooggevalen pottenstampers edele en elegante voetballers maken die weten dat om te winnen geskoord moet worden.
- John Cage of hoe een konsert van hem nog duurt tot 2639. In Halberstadt wordt sinds 2001 het stuk *As Slow As Possible* gespeeld. Het oorspronkelijk 20 minuten durende stuk is uitgerekt tot een lengte van 639 jaar.

Treinreizigers beoordelen werken station Leuven

Van haastige zakenlui over modale pendelaars tot kuierende dagjesmensen: het station van Leuven wordt niet onterecht het vijfde grootste station van België genoemd. Dagelijks passeren enkele duizenden mensen het gebouw en zijn onafscheidelijke werken. Hoog tijd dus om eens na te gaan wat de treinende burger zoal denkt over de vernieuwingen.

Al gauw blijkt dat niet iedereen een uitgesproken mening heeft over de Leuvense stationsakkomodatatie. "Daar denk ik eigenlijk niet over na" is allerminst een zeldzaam antwoord. Vele reizigers blijven zelfs na een spervuur van vragen over de esthetiek, het nut, de vooruitgang of het prijskaartje hangen in een matig ongeïnteresseerd klichee. Of er *überhaupt* een mening gevormd moet worden? "Dit gebeurt toch allemaal op de achtergrond, en is niet echt storend."

Modern

Er zijn echter ook kritischer geluiden te horen, zowel met positieve als negatieve ondertoon. Wanneer het konsept zelf ter sprake komt, blijken de meeste reizigers het met elkaar eens te zijn. De konstruktie over de sporen is mooi en modern, en dit laatste begrip — hoe ruim ook — klinkt alle onderzochten positief in de oren. "Modernisering is goed en ook belangrijk. Op die manier kan er meer nadruk op functionaliteit komen te liggen, en kan het gebouw zich plooiën naar de noden van de reizigers."

De overkoepeling van de sporen wordt echter niet op alle vlakken op gejuich onthaald. "Het is idioot dat je bij regenweer nog steeds nat wordt. De trein mag dan wel afgeschermd zijn door de konstruktie, maar de overkoepeling is niet overall even regenbestendig. Op de perrons blijf je in de regen staan, dat klopt toch niet? De modernisering was echt wel nodig, maar ze moet ineens *tegoei* gebeuren."

Ook het contrast tussen de achtergevel

van het oudere stationsgebouw en de nieuwe overkoepeling levert stof tot discussie. Vooral de jeugd had het gebouw graag mee gemoderniseerd gezien. Een kaartjesknipper op doortocht is evenmin voor de eklektische stijl te vinden: "Het contrast tussen het oude gebouw en het modernisme klopt niet en is storend voor het geheel. Modernisering is goed, maar dan moet het over de hele lijn gebeuren. Het is *of-of* en niet *en-en*." Een iets oudere man houdt er nog even ambivalente gevoelens op na, maar hoopt dat die in de toekomst zullen verdwijnen: "Dit is een vooruitstrevend projekt. Nu lijkt het nog vreemd, maar mensen hebben tijd nodig om te wennen. Later vind ik het misschien wel mooi."

Nodig

Wanneer gevraagd wordt of de werken wel nodig waren, verschijnt af en toe een gefronst voorhoofd. "De trein moet vooral functioneel zijn; zo ook het station. De werken lijken enkel esthetisch. Ook dat esthetische aspekt is belangrijk, maar misschien was het allemaal niet zo heel dringend nodig. Zolang mijn trein er is, ben ik *kontent*."

De vraag of esthetiek primeert op functionaliteit wordt nu eens bevestigend, dan weer ontkennend beantwoord. Het eigenlijke nut van de overkoepeling is voor menig reiziger ver zoek, maar echt zwaar wordt daar niet aan getild. "Het zal wel gewoon een vervanging zijn van de vroegere overdekking, nee? Alleen iets prestigieuzer nu." Een enkeling ziet het volledig pessimistisch in: "Het is net en best mooi, maar koud en nutteloos. De werken zijn een kost voor niks."

Uit studentenhoek klinkt wel regelmatig afkeurend gemompel over het verplaatsen van de fietsenstalling. "De oude fietsenstalling had niet weg moeten. De nieuwe stalling is wel ruim, maar er is sowieso plaats tekort. Een gewone uitbreiding was wellicht beter geweest." De ligging ervan kan dan weer op tegenstrijdige reacties rekenen, afhankelijk van waar men al peddelend heen moet.

Duur

Hoewel uiteindelijk niemand de werken als uitermate storend ervaart, is niemand erg opgezet met de duur ervan. Vooral jongeren hebben er geen idee van wanneer het startschot gegeven werd en heel weinig mensen denken te vermoeden wanneer het einde voorzien was (2005 en 2006 werden genoemd). Er wordt met sienese ondertoon gegokt dat het station nog minstens vijf à vijftien jaar het toneel van sporadische arbeid zal zijn. "De werken duren al schandalig lang, maar in ons land krijg je toch niks gedaan binnen de vijf jaar". Uit monden van alle leeftijden klinkt dan ook de hoop dat er snel een einde aan komt. Velen blijken bovendien "aangenaam verrast dat er vandaag eindelijk eens gewerkt wordt". Of dat al dan niet te wijten is aan het feit dat wij er de reizigers op wijzen, laten we wijselijk in het midden.

Julien Broos is oud-medewerker van de NMBS. Op zijn vijftachtigste doorkruist hij nog regelmatig de Lage Landen per trein. Wat zijn de hindernissen die hij

de laatste jaren heeft ervaren als trouwe treinreiziger? "Eigenlijk hebben de mensen niet zoveel last van de werken. Het is *surtout* als het regent, dat de problemen beginnen. De overkapping is nog niet volledig en dan moeten de mensen maar schuilen in containers."

Vlot

"Sinds de werken is er ook een spoor bijgekomen. Spoor 13 ligt helemaal aan de kant van Kessel-Lo en dat is ver voor de mensen van *mijnen* ouderdom. Wat voor ons ook moeilijkheden meebrengt is de steile helling die we op moeten als we van de voetgangerstunnel aan de kant van het busgebouw. Hadden ze voor de treinreizigers niet beter loop-paden gelegd? Ze hadden beter een ander ontwerp gekozen, zodat de werken iets vlugger waren gedaan. Natuurlijk, als we het vergelijken met gelijkaardige werken in Luik, gaat het hier nog redelijk vlot (*lacht*). Het zal allemaal wel schoon zijn als het af is, maar is het ook nuttig?"

"In ons land krijg je toch niks gedaan binnen de vijf jaar"

SAMYN and PARTNERS, architects en engineers

"Eind 2006 blijft een haalbare streefdatum"

Uiteraard legden we ook ons oor te luisteren bij de mensen van de NMBS. Over de werken laat de NMBS zelden het achterste van haar tong zien en kritische vragen, daarvoor waren we aan het verkeerde adres. Paul Coppens en Paul Vanaelst, respectievelijk stationsjef en PR-man van de NMBS, omzeilden ze sneller dan een hogesnelheidstrein.

Veto: *Mijnheer Coppens, bent u hier al lang stationsjef?*

Paul Coppens: «Toch al sinds 1997, maar eigenlijk ben ik regiomanager. Dat is een veel uitgebreidere functie dan stationsjef. Ik ben verantwoordelijk voor al het personeel van Infrabel. Dat zijn al de personeelsleden op het perron en het seinhuis. Kortom iedereen die te maken heeft met het regelen van het treinverkeer.»

Veto: *Heeft de renovatie het werken in het station niet te veel bemoeilijkt?*

Coppens: «Het is inderdaad zo dat het werken er niet gemakkelijker op maakte, maar dan heb je een goede planning nodig

en dan zou alles min of meer zonder veel problemen moeten verlopen. We hebben steeds toegezien op het comfort van de reizigers.»

Frietkoten

Veto: *Ook het Martelarenplein werd gerenoveerd. Was dat de verdienste van de stad of maakte dat tesamen met de overkapping deel uit van een groter projekt?*

Vanaelst: «Voor de heraanleg van het Martelarenplein hebben de stad Leuven, het Vlaams Gewest, De Lijn en de NMBS de handen in elkaar geslagen, wat resulteerde in een aanzienlijke verbetering van de verkeersveiligheid en het gebruikscomfort op het plein. Vier deskundigen waren dag in dag uit in de weer om tijdens de werkzaamheden de hinder te beperken voor de bewoners en de gebruikers. Zo was de bereikbaarheid van de frietkoten op het stationsplein een belangrijk aandachtspunt.»

Veto: *Werden jullie betrokken bij de werken?*

Coppens: «Toch wel. We zijn geraadpleegd bij de hele renovatie van de stationsomgeving en ook bij de konstruktie van de tunnel zijn wij moeten bijspringen. Omdat die tun-

nel nog volledig moest gegraven worden, was het belangrijk dat wij bijsprongen om de werken te regelen zodat het verkeer niet te veel hinder ondervond. Bij de konstruktie van de overkapping werden steeds een paar sporen buiten werking gesteld en moesten wij opnieuw bijspringen om alles vlotjes te laten verlopen.»

Rooskleurig

Veto: *De overkapping heeft de allures van dat van de grote stations in België, denk maar aan dat van Brussel-Zuid. Is het de bedoeling van Leuven meer te maken dan een studenthalte?*

Vanaelst: «De lijn 36, die de verbinding vormt tussen de studentenstad en het hart van België, is één van de drukste verbindingen van ons land. Door de capaciteitsuitbreiding zullen de IC-treinen de afstand Leuven-Brussel in 13 minuten kunnen overbruggen. Leuven wordt ingeschakeld in het Gewestelijk Expres Net (GEN) rond Brussel. In december 2005 is de bocht van Nossegem klaar en komt er een snelle, rechtstreekse verbinding tussen Leuven en de luchthaven van Zaventem.»

Veto: *Een personeelslid van u lachte de streef-*

datum "eind 2006" weg, wordt die wel gehaald?

Coppens: «Wij zien alles rooskleurig in. Bepaalde projekten hebben door omstandigheden langer aangesleept, maar dat is niet meer dan normaal: er gebeurt zoveel tegelijk. Dat maakt het juist zo boeiend.»

Vanaelst: «De bouw van de overkapping heeft een technische vertraging opgelopen maar eind 2006 blijft een haalbare streefdatum.»

Veto: *Wat vindt u, los van de estische kwaliteiten, van de gehele realisatie?*

Coppens: «Daar wil ik niks over kwijt: dat is de bevoegdheid van Paul Vanaelst.»

KOLOFON

Medewerkers: Hanne Vermeiren, Elke Desanghere, Liesbet Temmerman, Robin Broos, Jens van de Maele, Sofie Desmyter, Dries De Smet, Maarten Goethals, Tom Van Breusegem

Fotografen: Christophe Ketels en Pieter Baert

Man Bijt Hond ontmoet wereldmuziek

Wij van Veto houden van gepassioneerde mensen. Tuur Florizoone is zo iemand. De man combineert het weeklied van Man Bijt Hond met jazz- en wereldmuziek, onder de naam 'Tricycle'. De gratis demonstratie kunnen we je helaas niet meegeven, de rest van de uiteenzetting gelukkig wel.

Nele Van Doninck

Veto: Wat is Tricycle eigenlijk?

Tuur Florizoone: «Het is een muziekgroep met één Vlaming, één Brusselaar en één Waal. Het is ook daarom dat je Tricycle uitspreekt op z'n Frans. Ik heb conservatorium gestudeerd, en daar ben ik de twee andere gasten tegengekomen. We hebben een tijdje sirkus- en theatergroepen begeleid. Dat was allemaal heel *last-minute*. Later hebben we dan gezegd: "nu alleen wij". We hebben een achtergrond in jazz, maar met de bezetting akordeon, saksofoon en bas kom je al gauw in een ander soort *repertoire*.»

«Ik ben ook naar Brazilië geweest, en heb daar eigenlijk akordeon leren spelen. Ik was toen 17, dat is ook een leeftijd waarop je nog veel absorbeert. Ik heb eigenlijk altijd piano gespeeld met akordeon als een soort hobby. De reden dat ik op mijn veertiende een akordeon in Hongarije gekocht heb, is dat je dat ding overal mee naartoe kan nemen.»

«In Brazilië is muziek ook een manier van leven, ze dwongen me om te spelen. Ze zeiden: "je hebt dat instrument bij, speel!" Ik schrik ook van het elitaire karakter dat muziek hier soms nog heeft. In Brazilië kunnen de mensen gewoon niet zonder.»

Veto: Als je dat daar ziet, reflekteer je dat dan op wat je hier doet?

Florizoone: «Tuurlijk. Het is een manier van zijn. Het plezier van muziek maken wordt hier ook teveel vergeten. Als je Steven De Bruyne harmonika ziet spelen, zie je dat hij dat graag doet. Niks zo saai als een strijkorkest te zien spelen, die eigenlijk niet in hun biotoop op een podium staan. Dat plezier heb ik in Brazilië geleerd.»

«In Brazilië moet je er ook echt voor gaan als je wil overleven van muziek. Er zijn heel veel muzikanten en er is heel weinig werk. Je kan ook niet gewoon op straat gaan spelen, want de mensen hebben daar niet veel geld en de straat is eigenlijk het terrein van de straatkinderen. Als je het daar wil maken, dan moet je het zelf in handen nemen. Opnames, strooibriefjes, foto's... Je moet het allemaal zelf doen en dat heb ik daar ook wel geleerd. We hebben maar één leven hè, dus je moet je eigen werkgelegenheid creëren. Daarom hebben we ook beslist om ervoor te gaan met onze groep. Het zijn fantastische muzikanten en we zien elkaar heel graag. Het zou zonde zijn om daar niks mee te doen, ook al weten we dat we niet op radio Donna gedraaid zullen

(foto Kristof Persoons)

Kippen

Veto: Kan je leven van je muziek?

Florizoone: «Dat gaat wel. Mijn laatste job als niet-muzikant was op de Oude Markt als kippenbakker, maar na een maand ben ik daarmee gestopt omdat het eigenlijk nogal stom is om als muzikant kippen te gaan braden. Daarna heb ik altijd iets gezocht wat met muziek te maken had. Pianist in een pianobar bijvoorbeeld. Als je geld nodig hebt ga je ook al sneller "ja" zeggen als Koen Crucke belt. Maar je bouwt een reputatie op en er zijn niet zoveel akordeonisten. Bij de VDAB zouden ze beter kursussen akordeon geven. Op vrijdag werk ik voor Man bijt Hond. Dat geeft mijn week structuur, maar dat is ook de job die mij toelaat om voor de rest te doen wat ik wil en dat is heel belangrijk.»

«Bij Man Bijt Hond heb ik ondertussen wel iedereen gehad. Ik herinner mij nog dramatische momenten met Danny Fabry. Ik kwam net van de laatste fuif van d'Adario en dan moest ik Danny motiveren. "Tuur", zei hij, "ik heb overal gespeeld, ik heb elke parochiezaal in Vlaanderen en Nederland gehad, ik stop ermee." Wat ik doe, is eigenlijk een sociale job. Je maakt nogal wat mee en dat is eigenlijk wel grappig.»

«Weet je, er is niks mis met een beetje overtuigd zijn dat wat je doet goed is. Dat is fier zijn op jezelf. Ik heb daar nooit heel erg aan getwijfeld. Je krijgt dat dan terug. Er zijn ook mensen die zeggen dat ik een dikke nek heb. Dat zijn allemaal vragen die je je stelt, maar iedereen is zo. Je moet ook durven opstaan en gewoon zeggen: "foert". Laat ons niet te voorzichtig zijn, en wie dat tegensteekt, die zullen ook wel zien dat ik het graag doe...»

Tricycle speelt op 17 oktober in de Blauwe Kater. Tuur werkt ook nog mee aan een voorstelling van Jessa Wildemeers, die op 30/11 en 01/12 in het Wagehuys wordt voorgesteld. Meer info op www.tricycle.be en www.jessa.be.

INTERNATIONAAL DANSFESTIVAL KLAPSTUK TWAALFDE KEER IN LEUVEN

"Is dit nog dans?"

Het STUK organiseert voor de twaalfde keer het dansfestival Klapstuk. De benaming *dansfestival* doet Klapstuk eigenlijk te kort, want het festival gaat veel verder dan wat wij onder dans verstaan. Elk jaar wordt een uiteenlopende verzameling choreografen, kunstenaars, dansers of simpelweg artiesten – what's in a name – bij elkaar gezocht om hun visie op hedendaagse dans te verkondigen. Het resultaat is een symbiose van film, architectuur, mode, popmuziek, beeldende kunst en wetenschap. De klap op de spreekwoordelijke vuurpijl zou dit jaar wel eens 'A l'Oeil nu # 4' kunnen worden.

Ilse De Witte

Voor Veto lichten de mensen achter 'A l'Oeil nu' — Association Fin Novembre — een tipje van de sluier op. De associatie is een kollektief, opgericht door Rachid Ouramdane en Julie Nioche, maar ze benadrukken dat deze voorstelling een produkt van de ganse groep is. Binnen Association Fin Novembre is er ruimte voor gezamenlijke en individuele projecten. Naast 'A l'Oeil nu' komen nog andere individuele projecten van leden aan bod tijdens Klapstuk. In het verleden werden nieuwe artiesten ingelijfd in het kollektief op uitnodiging van de twee oprichters. De associatie geeft onderdak aan een bonte verzameling van artiesten met verschillende achtergronden, afkomsten, vaardigheden en interesses, die elkaar soms overlappen en soms ook niet. De Association Fin Novembre bestaat naast de oprichters uit Nicolas Floch, Sophie Laly, Armando Menicacci en Emanuele Quinz. Het is een dynamisch samenwerkingsverband, waarin artiesten komen en gaan.

In 'A l'Oeil nu' spelen ze met de kodes en elementen van

de sinema om de kijker bewust te maken van de manier waarop hij kijkt. Daarbij wordt de architectuur van STUK gefiktionaliseerd. Dat wil zeggen dat ze ruimtes in STUK transformeren aan de hand van bestaande filmscenes, die ze naspelen en tonen als videofragmenten tijdens de voorstelling.

Naakt

Veto: Waarom de titel 'A l'Oeil nu # 4'?

Rachid Ouramdane: «Het gaat om al wat zichtbaar is met het naakte oog, zonder optische hulpmiddelen, maar ook zonder voorkennis. Wij zien bijvoorbeeld de zon niet. We zien dat het dag is, maar we weten dat de zon zich op zoveel miljoenen kilometers van de aarde bevindt en de aarde verwarmt. We weten het met ons verstand, maar we zien het niet met het naakte oog. Het is gewoon de vierde keer dat we een gebouw ontmantelen op de manier zoals we het nu met STUK doen, vandaar simpelweg numéro 4.»

Veto: Hadden jullie een doel voor ogen met 'A l'Oeil nu'? Werken jullie vanuit een politiek of sociaal engagement?

Emanuele Quinz: «Soms is het een politiek idee dat ons samenbrengt, waar we een project rond willen uitwerken. Maar dat is bij deze voorstelling niet het geval. We willen zeker en vast geen moraal prediken.»

Ouramdane: «Wij willen gewoon mensen bewust maken van hun manier van kijken en ze aan het denken zetten over de schijnbare vanzelfsprekendheid van film, die helemaal niet zo vanzelfsprekend is.»

Julie Nioche: «Het medium film is opgebouwd uit kodes of konventies. Konventies die we als kijker niet in vraag stellen, waarvan we ons niet eens bewust zijn. De kijker ziet bijvoorbeeld een hand op een deurknop en in een volgende shot loopt dezelfde persoon op straat. Daaruit leiden we af dat deze persoon het gebouw heeft verlaten. Wanneer dezelfde

technieken in teater gebruikt worden, aanvaarden we ze niet, omdat ze in die kontekst niet vertrouwd zijn. Alles wat we te zien krijgen op het kleine of het grote scherm is gemanipuleerd, al is het maar door de volgorde waarin beelden gemonteerd worden. Wij kijken met een zekere naïviteit naar televisie en vertrouwen blindelings op de schijn van waarheid die bewegende beelden lijken te bevatten. We gaan niet enkel de kodes in vraag stellen, maar ook sinema ontleden in haar verschillende elementen.»

Hokje

Quinz: «Zo wordt bijvoorbeeld het element klank apart genomen. We tonen eenzelfde scene verschillende keren, maar met een verschillende geluidsband. Je zal merken dat de scene niet enkel een heel andere sfeer krijgt, maar dat de kontekst compleet verandert. Zo kan eenzelfde scene plots in een ander tijdperk of op een heel andere lokatie plaatsvinden. Enkel door het geluid te veranderen, verandert de interpretatie volledig.»

Tot slot schotelen we Association Fin Novembre zelf de vraag uit de titel voor.

Veto: Kan je nog van dans spreken in dit geval? Want Klapstuk noemt zich tenslotte een internationaal dansfestival.

Ouramdane: «Ik hou er niet van kunst of mensen in het algemeen in een hokje te plaatsen. En neen, eigenlijk gaat het niet om dans, maar om beweging van het lichaam doorheen de architectuur van STUK en de illusie van beweging, die we creëren in het hoofd van ons publiek met behulp van videofragmenten.»

Klapstuk vindt plaats in STUK van 8 oktober tot 10 november. Meer info op www.stuk.be.

"Jan Declair heeft geen opvolger nodig"

Ter promotie van de nieuwe Vlaamse film *Verlengd Weekend* nodigde Studio Filmteaters acteur Koen De Bouw, regisseur Hans Herbots en senarist Pierre De Clerq uit. Het publiek van de acht-uur voorstelling kon afgelopen donderdag met deze drie heren kennismaken, maar wij kregen alvast de kans om vooraf even met hen rond de tafel te zitten.

Kris Vanelderen & Robin Broos

Veto: Is het toeval dat de thematiek van de film nauw aansluit bij het huidige eindeloopbaan debat?

Hans Herbots: «Het is helaas een thematiek die al jaren actueel is, maar het idee is vertrokken vanuit het punt van wat er gebeurt met iemand boven de vijfënveertig die zijn job verliest.»

Pierre De Clerq: «We zijn net twee jaar geleden aan de film begonnen en op dat moment waren er in Wallonië net twee bedrijven waar de arbeiders hun management gegijzeld hielden. Het is niet daardoor dat het idee ontstaan is hoor, dat is nu toevallig zo, maar dat is voor mij wel het bewijs dat je iets met de actualiteit doet, dat je onderwerp iets is dat leeft bij de mensen.»

Veto: Is het personage Jos, de werkloze vijftigplusser, speciaal geschreven voor Jan Declair of is daar pas later over nagedacht?

De Clerq: «Op het moment dat je schrijft hoop je altijd wel een karakter eraan te kunnen linken. Het is toevallig of niet dat Jos Diels dezelfde initialen heeft als Jan Declair (*lacht*). Op die manier kwamen we ook heel snel uit bij Wouter Hendrickx en Koen De Bouw, die ook kwasi meteen ja hebben gezegd. Beter dan dat kan je moeilijk hebben.»

Herbots: «We hebben ons ook de vraag gesteld: wat moeten we doen als we deze film in de bioscoop willen krijgen? Het verhaal moest heel goed zijn, het mag er niet goedkoop uitzien. We moesten acteurs vinden waarvoor mensen naar de sinema komen en dan kom je op het laatst slechts bij een beperkte groep acteurs terecht.»

Veto: De bivakmuts, het symbool dat angst zou moeten inboezemen bij een home-jacking, wordt in de film op een haast satirische wijze opgevoerd. Is dat een deel van de grap?

De Clerq: «Nee, het idee is dat beide personages amateurs zijn. Je kan je zo voorstellen dat Jos op een gegeven moment aan zijn vriendin Martha vraagt om hem twee mutsen te breien. Die mutsen moesten eruit zien alsof Martha ze de week ervoor op haar werk had zitten breien (*lacht*). Dat geeft natuurlijk dat extra komisch effect, met als gevolg dat Jan Declair, één van de bekendste gezichten in Vlaanderen, de helft van de film met een muts over zijn hoofd rondloopt.»

Herbots: «Het moest natuurlijk ook klungelachtig en amateuristisch overkomen. We hebben ook lang gezocht naar de juiste muts. Eerst waren de mond en de ogen te klein waardoor je te weinig van het gezicht zag. De volgende keer was het weer te groot waardoor ze er te herkenbaar bijliepen.»

Kikvorsman

Veto: De hele film beslaat eigenlijk maar drie dagen op één lokatie.

Koen De Bouw: «Dat is eigenlijk de klassieke formule voor het klassieke drama denk ik: eenheid van plaats, tijd en ruimte. Brengt dat dan moeilijkheden met zich mee? Nee, het was produktioneel handig omdat we maar zeventien draaidagen hadden.»

Veto: De scene waar Christiane vastgebonden aan een bureostoel in een zwembad sukkelde, was dat gevaarlijk?

(foto's Pieter Baert)

De Bouw: «Dat vond ik wel. Het meest bangelijk was dat het rond dat zwembad volstond met spots. Als een van die dingen in het water terecht komt als je er zelf inligt, is dat een zeer gevaarlijke situatie natuurlijk. Ik weet wel dat dat allemaal super beveiligd is, maar ik stond er toch op dat alles stevig bij de hand werd gehouden door een extra man om problemen te voorkomen. Bovendien zit je met handen en voeten vastgebonden, wat niet de gebruikelijke manier is om een zwembad te betreden (*lacht*), maar er zat ook wel een *kikvorsman* in het water. Die zat trouwens oorspronkelijk in de ruwe montage van de film maar die hebben we er dan toch uitgeknijpt. Dat bleek toch niet te werken, een dergelijk vreemd figuur binnen het verhaal. Er was natuurlijk ook Veerle Baetens om mij te redden, maar daar rekende ik eigenlijk niet op. Voor alle duidelijkheid: er was iemand standby voor als het fout moest gaan, ook al kon ik daar geen enkel teken geven (*lacht*). De paniek in het water is dus in ieder geval echt.»

De Clerq: «Daarom hadden we die scene voor alle zekerheid maar op de laatste opnamedag gezet (*lacht*).»

Schroom

Veto: U heeft de laatste jaren in vrijwel alle grote Vlaamse films meegespeeld. Voelt u zich niet een beetje als de opvolger van uw tegenspeler Jan Declair?

De Bouw: «Die vraag komt vaak terug en dan antwoord ik altijd: ik moet niet veronderstellen dat Jan op een opvolger zit te wachten. We zijn ook twee andere acteurs maar ik begrijp dat dat een zeer vriendelijk bedoelde opmerking is. Ik aanvaard die ook met zeer veel schroom, maar Jan heeft voorlopig echt geen opvolger nodig.»

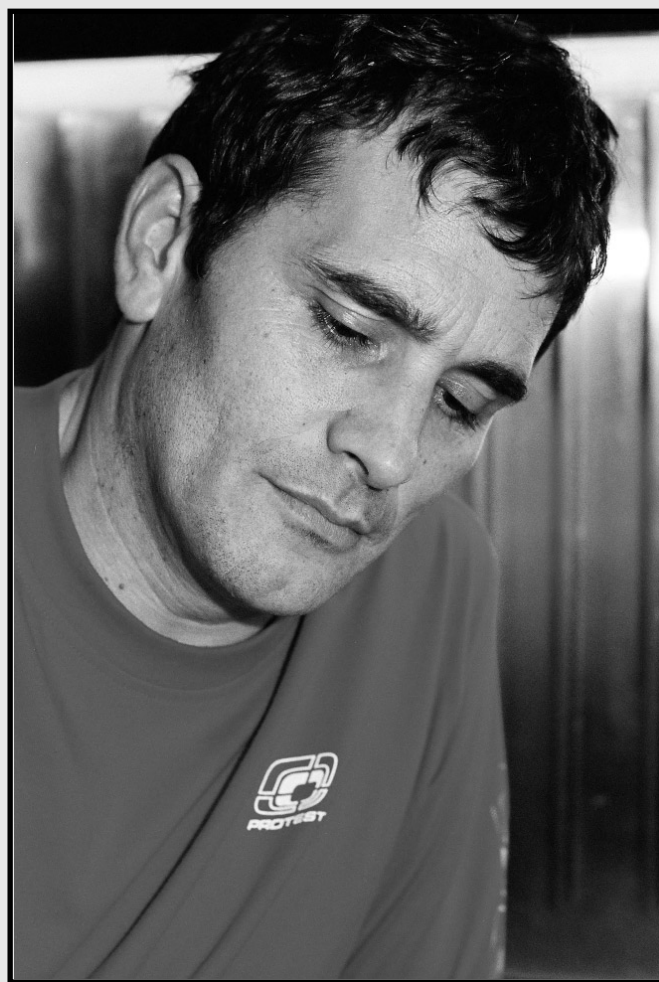
Veto: U bent bovendien verkozen tot de meest seksie stem van Vlaanderen. Kan u makkelijk omgaan met zoveel lof?

De Bouw: «Het woord 'seksie' is daar een beetje vreemd. Het is een soort keizerschap waarbij ik eerder geneigd ben onder de troon plaats te nemen dan erop en daar zorgt alleen dat ene vreemde woordje voor. "Seksie stem", ik weet niet goed wat ik me daarbij moet voorstellen.»

Veto: Heeft u ook plannen om zelf films te gaan maken?

De Bouw: «Nee. Ik heb de laatste jaren als acteur veel films gedraaid en mij maakt het niet uit of ik nu voor of achter die kamera sta. Het gaat om het verhaal dat je wil vertellen. Het verhaal staat centraal, de plaats die ik daarin inneem maakt eigenlijk niet zoveel uit. Ik voel het natuurlijk wel kriebelen maar tegelijkertijd ben ik me heel erg bewust van de apartheid van het vak. Ik ga niet zomaar in het diepe water springen.»

Hans Herbots & Pierre De Clerq

Verlengd Weekend

De nieuwste creatie van Hans Herbots is de eerste van de vijf Vlaamse films die ons deze winter beloven te verwarmen. Hoewel de film aanvankelijk bedoeld was voor het kleine scherm, blijft hij ook op het grote doek overeind.

Tine Bevernage & Sofie De Smyter

Het verhaal is eenvoudig, maar slim. Bedrijfsleider Christian Van den Heuvel (Koen De Bouw) heeft nog maar net vrouw en kinderen zien vertrekken voor een weekendje Knokke, wanneer hij ongevraagd — en vooral ongewenst — bezoek krijgt. De twee gijzelnemers, Jos (Jan Declair) en Nico (Wouter Hendrickx) zijn geen professionele criminelen, maar mannen die zichzelf en hun afgedankte werkmakkers het geld willen geven dat hen toekomt. Dat het geld in kwestie uit de zak van Christian dient te komen, spreekt voor zich. De gehaaide bedrijfsleider heeft z'n familiebedrijf immers op slinkse wijze over de kop laten gaan en heeft er zelf een flinke duit aan overgehouden. Wanneer Christian goed en wel op z'n bureostoel vastgebonden zit, lijkt niks nog fout te kunnen gaan. Maar dat is buiten de komst van Christians minnares (Veerle Baetens) gerekend. Het is het begin van een reeks ongelukkige toevalligheden en vaak aanstekelijke - al dan niet voorspelbare - wendingen.

Jan Declair en Koen De Bouw deelden vroeger al de affiche (*Shades* en *De Zaak Alzheimer*), maar doen dat nu voor het eerst in wat Herbots zelf een *sociale komedie* noemt. De truuk is je niet al te zeer te laten overrompelen door dat etiket, dat op het eerste gezicht uit twee kwasi-onverzoenbare termen lijkt te bestaan. Is het überhaupt wel mogelijk, denk je dan, de sociale problematiek van een faillissement op een gezonde manier te combineren met komische elementen? *Verlengd Weekend* bewijst

dat het kan. Op geen enkel moment vervalst de film in loos gemoraliseerd of overdreven slapstick. Noch het komische, noch het sociale krijgt hier de bovenhand. De film blinkt uit in droge humor met hier en daar een stevige dosis ironie en suggereert af en toe aan de hand van beelden, al had Herbots met die laatste gerust wat meer mogen experimenteren.

Dat Jan Declair en Koen De Bouw kunnen acteren hoeft al lang geen betoog meer. Declair overtuigt op komische momenten en beklijft als het moet. De Bouw speelt op overtuigende wijze een irritante, gedeeltelijk sullige en volledig onsympathieke bedrijfsleider. Lovende woorden echter ook voor de acteerprestaties van Wouter Hendrickx (*Witse*) en Veerle Baetens (*De Kus*). Hendrickx toont zich een meester als het op timing aankomt en beheerst als geen ander de kunst op een slimme manier *de domme* uit te hangen. Baetens weet op haar beurt beslist haar vrouwtje te staan tussen een resem mannen en bewijst eens te meer haar veelzijdigheid als actrice. Wanneer we in het achterhoofd houden dat deze film op slechts zeventien dagen gedraaid is, kunnen we niet anders dan handenwrijvend uitkijken naar meer.

Steekkaart

Regie: Hans Herbots
Cast: Jan Declair, Koen De Bouw, Wouter Hendrickx, Veerle Baetens, Peter Bastiaensen, Els Olaerts
Duur: 1u33
Release: 12/10/2005
Kort: Knap geakteerde Vlaamse low-budgetfilm die dankzij de nodige dosis humor nooit zwaar op de maag gaat liggen.

studio
L E U V E N

VERVENNE VERGEET BELOFTES AAN TROUWE VRIENDEN

"Marc heeft ons in de steek gelaten"

Leugen, eigen berichtgeving

Amper enkele maanden nadat hij tot rektor is verkozen, is Vervenne zijn vrienden al vergeten. Zijn **"Ja, ik voel me verraden"** overwinning was voor een groot deel te danken aan de niet aflatende steun van enkele goede vrienden. Vervenne beloofde dan ook een groot feest voor al wie hem geholpen had om rektor te worden. Maar van zo'n feest is voorlopig nog niets in huis gekomen. "Marc is ons vergeten," klinkt het wanhopig bij de achterblijvers.

"Nee, ik heb geen spijt dat ik Marc mee aan zijn functie heb geholpen. Ik weet zeker dat hij dat zeer goed zal doen. Maar ik vind het wel raar dat hij niets meer van zich heeft

laten horen, sinds hij rektor is," getuigt een anonieme maar duidelijk aangeslagen professor. "Eerst dacht ik dat hij het te druk had. Maar een mens heeft het toch geen maanden aan een stuk te druk? Ik ben ook niet het type dat bij zijn vrienden om aandacht gaat bedelen, maar als ik nu lees dat hij wél tijd heeft om naar Majorca te gaan, dan stel ik me daar toch vragen bij."

Andere vrienden doen meer dan zich vragen stellen en hebben het over niets minder dan verraad. "Ik zal het zo zeggen: ik heb Marc altijd geapprecieerd omdat hij waarden als vriendschap en erkentelijkheid zo hoog inschatte. Dat juist zo iemand je dan laat vallen, doet natuurlijk extra veel pijn. Ik dacht dat wij vrienden waren en nu blijkt dat plots niet zo te zijn. Ja, ik voel me verraden."

Toch zijn de vrienden van Vervenne niet van plan om meteen iets te ondernemen. Voorlopig zoeken ze steun bij

mekaar. Ze zijn niet bereid om zelf de eerste stap te zetten. "Ik heb zo ook mijn eergevoel," verklaart een professor met trillende stem. "Als hij het contact verbreekt, is het niet aan mij om dat weer in orde te brengen. Hij heeft het blijkbaar plots hoog in zijn bol gekregen nu hij rektor is. Plots zijn gewoon hoogleraren niet goed genoeg meer als gezelschap. Marc voelt zich te goed voor ons. Het is niet alleen pijnlijk, maar ook belachelijk: zonder ons zou hij niet eens rektor zijn," klinkt het verbitterd.

"Het gaat ons niet eens om het feest dat hij beloofd heeft," snikt een verslagen vriend, "wat kan ons dat feest nu schelen? Wij proffen schuimen genoeg recepties af. Nee, het gaat ons om de mens Marc en hoe hij met zijn vrienden omgaat. Het is inderdaad kwetsend voor ons, maar ik zie Marc nog steeds graag. Ik maak me dan ook vooral zorgen om Marc. Ik wist niet dat macht zo snel korrumpeerde."

"Macht korrumpert sneller dan je denkt"

"Voelt hij zich te goed voor ons?"

Vervenne gespot!!

De man die al geruime tijd officieel stond aangegeven als vermist, dook vorige week op tijdens een zitting in het Leuvense stadhuis. De zichtbaar gelukkige en geëmotioneerde omstaanders waren getuige van een bleke, zwaar verwilderde maar vastberaden rektor. "Sinds de opening van het academiejaar worstel ik met zware fysieke problemen, maar laat mij duidelijk zijn: mijn post is niet vakant," zegt het hoofd van de

rektor niet veel kwijt. "Ik probeer mij de komende dagen wat kalm te houden. Daarom trek ik voor enkele dagen naar Majorca om wat kleur op te doen en wat oude vrienden op te zoeken, gevolgd door een korte formele trip naar Polen waar ik wat goedkope relatiegeschenken hoop op de kop te tikken. Gelukkig kan ik via K.U.-Leuven-net de universiteit ook vanop afstand bedienen, dus de mensen hoeven zich geen zorgen te maken!"

"Een goede herder verlaat zijn kudde niet"

Gespot?

Heeft u Vervenne gezien? Bel ons!

016/22.31.09

* Bon *

Heeft ook u nog geen uitnodiging voor het **tuinfeest** van rektor Vervenne ontvangen...? Geen nood, want Veto helpt u er uit!

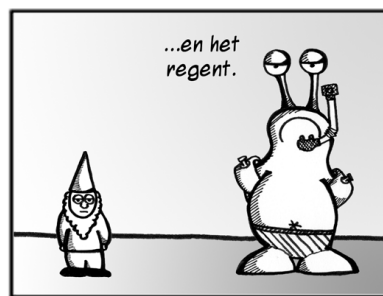
Met deze unieke bon (oplage: slechts 9.000 exemplaren) krijgt u zeker, geheid en wis en waarachtig toegang tot het spetterende **spektakel** dat de rektor zal organiseren om u te bedanken. Wees erbij op zondag 23 oktober vanaf 20u00 tot ... in het Groot Begijnhof

Doe er uw voordeel mee!

Volgende week exclusief in de K.U.Leugen: Vervenne verklaart: "Ik had toch liever zelf de datum voor mijn feest gekozen."

Freddy

door Sh3L14C

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

PUZZELS

De *schuingedrukte* omschrijvingen moeten in de spelling-Geerts ingevuld worden.

Horizontaal

1 Citroen - Wattseconde 2 Steun bij verdriet - Houten planken 3 Vlaamse politiehield - Graanopslagplaats 4 Tennisterm - Choco 5 Ierse stad - Daar 6 Internetprotokol - Vleugel van een vogel 7 Reeks - Café in Leuven 8 Cantor - Zeezoogdier 9 Sportmerk - Soort boot 10 Verzameling proza - Café

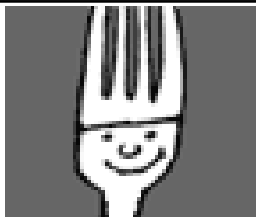
Verticaal

1 Sociale en technische wetenschappen - Circus 2 Egyptische godin - Pyjama 3 Indianenpaal - State Network on Block Grants 4 Russische stad - Brandgang 5 Koning van de hel - BV 6 Spielbergmonster - Hamburgertent in het buitenland 7 Sjaal - Aanmeerplaats 8 Braziliaanse stad - Wijnkan 9 Wat voor een - Gebied 10 Scoort - Dierenuitroep

Dries De Smet

			2	4						9
		3	6							4
			7	9						1
3	4	5						9	1	
				1	5	7				
		7	1					8	5	2
7							6	4		
5								2	3	
2							9	8		

Menu van de week
in Alma 1-2 -3
18 - 21 oktober 2005

A2 = alleen Alma 2   A3 = alleen Alma 3

A1 = alleen Alma 1   = vegetarisch

Elke dag twee soorten soep!

dinsdag

Alma gaat vreemd: Mexico

Pollo con salsa verde A2+A3	4,05
Chili con carne	2,75
Kippenburger met jonge wortelen	2,35
Moussaka met Griekse sla 	3,45
Bami goreng A1+A2	3,45
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen A1	4,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak	4,05

woensdag

Alma gaat vreemd: Mexico

Pollo con salsa verde	4,05
Chili con carne A2+A3	2,75
Braadworst met bloemkool in roomsaus A3	2,35
Vegetarische lasagne 	3,45
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes A1+A2	4,40
Spaghetti Bolognaise A1+A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak A2+A3	4,05

donderdag

Alma gaat vreemd: Mexico

Pollo con salsa verde	4,05
Chili con carne	2,75
Spek met spiegelei en spinaziestoemp	2,35
Groenteburger met bloemkool en broccoli 	3,45
Lasagne al forno A1	4,05
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes A1+A2	4,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,45
Koninginnenhapje A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45
Rumsteak A2+A3	4,05

vrijdag

Hutsepotsoep	1,65
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,35
Quornfingers met Provençaalse saus en witloof 	4,40
Koninklijk vishapje	3,45
Rumsteak met gegratineerde bloemkool en rosti A1+A2	4,40
Spaghetti bolognaise A3	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Kippenlapje A2+A3	3,45
Rumsteak A3	4,05

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT: IJzermolenstraat
10-12 te Heverlee

Open: di - vrij 10 - 18 u
zat 10 - 17 u
zon - ma gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Geef je thesis een vliegende start...
kies voor een genderinvalshoek !

RoSa Open Thesisdagen

24 t/m 28 oktober 2005
10 - 16 uur

Informatie en advies over je thesisonderwerp

De perfecte thesis in vier stappen

1. Pionierswerk

Kies een onderwerp dat nog niet uitsluitend behandeld is. Bekijk het eens met een genderbril: onontgonnen gebied verzekerd. Van economie tot geschiedenis, ruimtelijke ordening tot kunst: gender speelt een rol.

2. Vliegende start

Documentatiecentrum RoSa verzamelt alles rond gender, gelijke kansen en feminisme, geeft zelfs trefwoorden aan artikelen en het mooiste van alles: de catalogus is helemaal vanuit je luie zetel thuis te raadplegen via www.rosadoc.be.

3. Stressvrij einde

Voor late vogels en controlefreaks: Documentatiecentrum RoSa blijft open tijdens de zomervakantie.

4. Toekomstvisie

Geef je thesis kans op een lang leven. Een -goede (!)- thesis met genderinvalshoek belandt op de rekken van onze drukbezochte bibliotheek. De generatie na u zal eeuwig dankbaar zijn.

RoSa. Documentatiecentrum en Archief voor Gelijke Kansen,
Feminisme en Vrouwenstudies.
Koningsstraat 136 - 1000 Brussel - 02/209.34.10
www.rosadoc.be - Info@rosadoc.be

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 04
17 oktober 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Bram 'Vogelkesdans' Delen

Redactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'Horlepiep' Van Gassen

Redactie:
Robin 'Swing' Broos, Tom 'nen plakker' Van Breussegem & Roman 'Plopdans' Verraest

Medewerkers deze week:
Pieter 'Limbo' Baert, Tine 'Charleston' Bevernage, Ben 'Foxtrot' Deboeck, Nele 'Merengue' De Meyer, Dries 'tango' De Smet, Sofie 'Gabbergak' De Smyter, Elke 'Twist' Desanghere, Ilse 'Salsa' De Witte, Maarten 'disco' Goethals, Christophe 'Wals' Ketels, Thomas 'Sirtaki' Leys, Kristof 'Jive' Persoons, Arne 'step-aerobic' Saeys, Liesbet 'Tsja-tsj-tsj' Temmerman, Jens 'Polonaise' van de Maele, Nele 'Lambada' Van Doninck, Kris 'Polka' Vanelderden, Kobe 'Headbanger' Van Iterbeek, Hanne 'Pogo' Vermeiren & Pieter 'Hukkelbuk' Vermeulen

Cartoons:
Sh3Ll4C & Negu

DTP & Lay-out:
Robin Broos, Bram Delen, Arne Saeys, Tom Van Breussegem, Gijs Van Gassen & Hanne Vermeiren

Eindredactie:
Robin Broos & Tom Van Breussegem

Internet:
www.veto.be
www.photoblog.be/veto

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, schuinsmarcheerders, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Alfa

• 18/10 om 11.00 u: Peter- en Meterdag (Stadspark). • 18/10 om 21.00 u: Tea Party (Perma). • 20/10 Film 'Big Fish' (MSI 00.28).

Apollonia

• 18/10 om 22.00 u: Play-kliniek TD (Cuythoek).

Babylon

• 19/10 Mexicaanse Avond (Fak Letteren). • 19/10 Schachtenverkoop.

Ekonomika

• 19/10 'Ekonomika trakteert' (Dulci).

Eoos

• 20/10 Film 'Donnie Darko' (MSI 00.28).

Historia

• 18/10 Film 'Million Dollar Baby' (MSI 00.28). • 18/10 Fuif (Musicafé).

Katechetika

• 19/10 Oktoberfeesten-fuif (Cuythoek).

Mecenas

• 18/10 Tentoonstelling 'Dames met Klasse'. • 20/10 Peter- en Meteravond (perma Babylon).

Pedagogische Kring

• 19/10 Jeneveravond (Capsule).

Politika

• 18/10 Openingscantus (Pavlov).

VTK & Politika

• 18/10 Dubbel-TD (Lido).

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief (advertentie)

Tweedehandscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.
Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.
Schermen van 5 tot 100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen. Mail: info@recupc.be

Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo. Tel.: 016/25.91.03

(advertentie)

Kultuurkalender

Toneel

Dinsdag 18/10: Stadschouwburg, Bondgenotenlaan 21
Toneelgroep Amsterdam: Het Temmen van de Feeks, 20u, www.30CC.be
Donderdag 20/10: Stadschouwburg, Bondgenotenlaan 21
Freek de Jonge: Cordon Sanitaire, 20u

Muziek

Dinsdag 18/10: Stadschouwburg, Bondgenotenlaan 21
Hommage aan Bram Vermeulen: Tijdloos, 20u, www.30CC.be
Woensdag 19/10: Molens Van Orshoven, Stapelhuisstraat 15
Cro Magnon, 21u, www.inbreek.be
Donderdag 20/10: Lemmensinstituut, Herestraat 53
Spectra Ensemble + "Masters!", 19u15, www.lemmens.be
Vrijdag 21/10: Zaal het Depot, Martelarenplein 12
Ronny Mosuse - CD voorstelling 'Altijd oktober', 20u, www.ronnymosuse.com
Zaterdag 22 oktober: Zaal het Depot, Martelarenplein 12
Neon Judgement + Nid & Sancy, 20u, www.hetdepot.be
Vrijdag 21/10: Auditorium Minnepoort, Dirk Boutslaan 62
Johan Verminnen: Hartklop, 20u, www.30CC.be

Dans

Woensdag 19/10: plaats nog niet bekend, zie website
Boombal + Cd-voorstelling Dazibao, 20u, www.boombal.be
20/10 t.e.m. 10/11: STUK, Naamsestraat 96
Klapstukfestival, www.klapstuk.be

Ekspo

10/09/2005 t.e.m. 29/01/2006: Museumsite, L. Vanderkelenstraat 30
Leven in steen, di, wo, do, za 10-18u / vr 10-21u30 / zo 14-18
03/10 t.e.m. 20/11: Centrale Bibliotheek K.U.Leuven, Ladeuzeplein 21
Muziek geprint, ma-do 8u45-20u45 / vr 8u45-17u15 / za 9u15-12u45
14/10 t.e.m. 31/10: On-line tentoonstelling met off-line luik in de Centrale Bibliotheek K.U.Leuven
Fotografie tijdens het interbellum, ma-do 8u45u-20u45 / vr 8u45-17u15 / za 9u15-12u45, www.photherel.net

VORIGE OPGAVE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	O	L	I	S	T		S	L	A
2	C	O	L		P	A	L	J	A	S
3	H	I		S	U	S	P	E	C	T
4	O		D	I	R	K		R	H	
5	U	G	E	N	T		O	P	E	N
6	W	E	B	A		S	T	E	N	O
7		L	A		A	P	I	N		N
8	M	E	C	E	N	A	S		L	K
9	E	I	L	A	N	D		P	E	E
10	O	D	E		E	E	R	V	O	L

1	8	4	2	7	3	5	6	9
7	2	6	1	9	5	8	4	3
5	9	3	4	6	8	1	2	7
2	1	7	6	4	9	3	8	5
8	4	5	3	1	2	7	9	6
3	6	9	8	5	7	1	2	7
9	3	1	7	2	4	6	5	8
6	5	8	9	3	1	2	7	4
4	7	2	5	8	6	9	3	1

Neon Judgement herleeft

Gezien je leeftijd heb je naar eigen zeggen nog nooit van *The Neon Judgement* gehoord? Volmondig durven wij het tegendeel beweren: op een of ander hip feestje heb je onbewust de heupen losgegooid op 'TV Treated' en 'The Fashion Party'. Nog steeds niet mee? TB Frank en Dirk Da Davo kwamen het zélf uitleggen.

Robin Broos & Nele De Meyer

Het vanuit Leuven opererende duo ging, geïnspireerd door *Suicide* en *Cabaret Voltaire*, begin jaren '80 van start met het maken van muzikaal knip- en plakwerk. Voor ze het goed en wel beseften, ging het tweetal steeds meer Vlaanderens underground domineren met dansbare, door syntesizer en ritmebox gedomineerde muziek. De aandacht vanuit het buitenland volgde snel. Samen met *Front 242* wordt *The Neon Judgement* bovendien gezien als peetvader van een hele elektrowave-generatie. Namen als *Tiga*, *Dave Clarke* en *Vive la Fête* gingen onlangs zelfs aan de slag met nummers van deze veteranen. Zaterdag keren ze terug naar hun roots en hopen ze in Zaal Het Depot het Leuvense publiek opnieuw voor zich te winnen.

Veto: Hoe zijn jullie vertrokken?

TB Frank: «Dirk en ik zijn allebei afkomstig uit het Leuvense, we hebben elkaar op kafee leren kennen. Zoals het de meeste beginnende muzikanten vergaat, donderden we beiden van het ene groepje in het andere. Tot op de dag dat we besloten samen een groepje op te starten.»

Veto: Jullie worden weleens de pioniers van de Electronic Body Music, voorloper van de new beat en techno, genoemd. In hoeverre voelen jullie zich thuis in dat vakje?

TB Frank: «*Electronic Body Music* is een term die men eerder uitgevonden heeft om de muziek van *Front 242* te kategoriseren. Wij hebben daar in se weinig mee te maken. *The Neon Judgement* heeft altijd gestaan voor een dansbare, rock 'n roll-getinte muziekvorm, ik zou bovendien niet durven stellen dat wij de pioniers waren op dat vlak. Natuurlijk is het heel fijn om *godfathers* genoemd te worden, al waren er in de jaren '80 andere groepjes in verschillende landen gelijktijdig bezig met hetzelfde. Tegelijkertijd hebben we ons bewust niet laten meesleuren door de vibe die toen in de lucht hing, onze combinatie is zeer spontaan gegroeid.»

Broekspijpjes

Veto: Elektronische muziek met rockinvloeden: bestaat jullie succesformule uit het verbinden van tegenpolen?

TB Frank: «Voor onze eerste nummers en platen is dat achteraf gezien zeker een goeie analyse. Later hebben we ook weleens een country-nummer uitgebracht, het instrumentarium evolueerde namelijk ook nog sterk in die tijd. Daardoor slopen er geleidelijk aan ook *noise-klanken* in onze nummers. Toch mogen we niet uit het oog verliezen dat de Belgische rockscene destijds amper bestond. Er waren al wel groepjes als *TC Matic* of heren als Tubbax, maar er waren zelfs nog geen managers of producers. België zat toen nog in het stadium van Willy Sommers en Will Tura. *Independent labels* en vrije radio's hebben ons een platform gegeven en deze hebben

ons op termijn bekendheid bezorgd op internationaal vlak. Dit is op de dag van vandaag niet langer denkbaar. Ludo Camberlin, de man die nog steeds rondreist met *Lords of Acid* en *Praga Khan*, heeft ons bovendien een duwtje in de rug gegeven door de eerste drie platen met ons samen te werken. Ons succes hebben we dus niet enkel te danken aan het combineren van uitersten, maar ook aan een grote portie geluk.»

Veto: In '87 ondernamen jullie een toernee in de VS. Hoe werden jullie ginds onthaald?

“België zat begin jaren '80 nog in het stadium van Willy Sommers en Will Tura”

TB Frank: «In dat jaar hebben we 220 optredens gegeven. Met onze *Horny as Hell*-toernee zijn we zowel door Europa als de VS getrokken. In Montreal en aan de *east coast* trokken we volle zalen, in Los Angeles ging het iets minder. Het voorprogramma bestond daar uit een groepje hardrockers

blijven zonder kleren, maar met veel geld! (lacht)»

Serviceflat

Veto: Begin jaren '80 zijn jullie van start gegaan. Nooit de behoefte gehad aan een adempauze?

TB Frank: «We zijn als groep altijd blijven bestaan. Eind jaren '90 trad er een periode van inactiviteit in, hoewel we in '98 nog een plaat uitbrachten. We klonken toen al lang niet meer als *The Neon Judgement* van weleer. Zelf ben ik dan als geluidstechnicus voor de televisie aan de slag gegaan en nog later heb ik *Villa Ernesto* in het leven geroepen. In dat kafee werk ik nog steeds. Dat de klank en het soort nummers die destijds van onze hand kwamen nu blijkbaar een ware *revival* kennen, zorgt ervoor dat we opnieuw op de planken staan. Dirk is zich altijd op muziek blijven concentreren, met het project *Neon Electronics* als gevolg.»

Dirk Da Davo: «Dat groepje is gewoon een veel dansbaardere versie van *Neon Judgement*. Minder rock 'n roll en meer dancegericht. Dat zijn allemaal nieuwe nummers, al durf ik tijdens sets wel eens

ons dan ook echt als pure *rock 'n rollers* gedragen. We hebben in die tijd het geld langs ramen en deuren weggesmeten.»

Stopkontakt

“Als gothics een beetje met hun hoofd schudden, gaan ze al stevig uit hun dak”

Veto: Jullie nieuwe cd 'The Box' bevat naast de hits ook een extra cd met remixes van jullie nummers. Wat vinden jullie daar zelf van?

TB Frank: «Mixes zijn niet echt mijn genre. Vaak gaat het wel om goed knip- en plakwerk, maar ze kunnen het warm water natuurlijk niet heruitvinden. Ik heb de cd deze week nog eens zitten beluisteren en de mixes op 'The Box' vallen nog goed mee, maar geef mij maar *the real thing*.»

Veto: Jullie stonden op de affiche van Dour en 10 Days Off, spelen jullie niet liever in zalen?

TB Frank: «In een zaal heb je sowieso een betere klank, bovendien kan je dan een fatsoenlijke soundcheck doen. Toch spelen we ook graag op festivals, in Dour bijvoorbeeld gaven we een heel geslaagd optreden. Omdat de volgende groep stond te trappelen om te kunnen spelen en de organisatoren vonden dat het genoeg geweest was, trokken ze de stekker uit het stopkontakt. Toen was er wel even sprake van een scene op de scene, ja! Op een festival in Hannover speelden we dan weer voor 20.000 zombies. Je kent dat, als gothics een beetje met hun hoofd schudden, gaan ze al stevig uit hun dak. Heel anders was onze show op 10 Days Off. Die verschillen maken het optreden zo aangenaam, moesten de reacties steeds dezelfde zijn, was de uitdaging er volledig voor te gaan minder groot.»

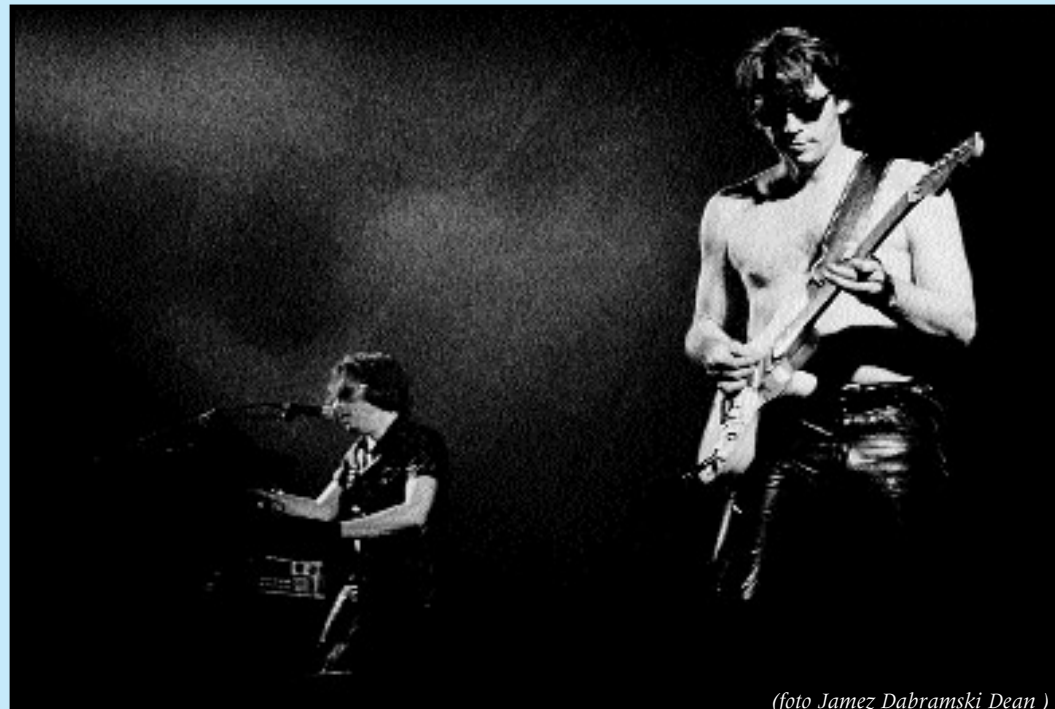
Veto: Ook voor Neon Judgement is het show-element belangrijk.

TB Frank: «Dat klopt, er zijn twee mensen die zich bezig houden met de *visuals*. In de jaren '80 stonden wij ook al bekend voor onze shows. We gebruikten toen veel stroboskoop en rook, iets wat vele groepen, zelfs U2, nu ook doen.»

Veto: Is een konsert in Leuven als een thuismatch?

TB Frank: «Zeker, hier spelen is altijd een beetje speciaal. De helft van het publiek bestaat dan ook uit vrienden, dus dan moet het zeker goed zijn. Voor de gelegenheid hebben we ook enkele gasten uitgenodigd, zoals mijn eigen zoon die komt meespelen.»

Dirk Da Davo: «In Leuven spelen is altijd een beetje meer *stressy* dan ergens anders. Als je al zo lang bezig bent, zou dat eigenlijk niet meer mogen, maar we zullen er zeker een lap op geven.»

(foto Jamez Dabramski Dean)

remixen van 'TV Treated' en 'The Fashion Party' te draaien. Dat zijn dan compleet andere bewerkingen. Na enkele cd's is er begin januari een release geweest van een live-cd. Die periode heb ik een twintigtal konserten gedaan in Europa. Omdat *Neon*

“We hebben het geld langs ramen en deuren weggesmeten”

Electronics gewoon een dj-set met vocals is, gepaard met dominante *visuals*, loopt dat iets vlotter als *Neon Judgement*. In de jaren '90 heb ik ook nog in het Afrikaans museum in Tervuren en voor een platenfirma gewerkt. Je moet iets doen om te overleven hé.»

Veto: Verschillende van jullie hits worden tot de dag van vandaag gecoverd of geremixt. Kunnen jullie later dan geen dikke serviceflat betalen van de royalties?

TB Frank: «Neen. Tot de jaren '90-'92 hebben wij heel goed geleefd, maar wij hebben

5 gratis tickets!

Veto en Het Depot geven vijf gratis kaarten voor het konsert van *The Neon Judgement* weg. Dit konsert heeft plaats op 22/10 om 20u in Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, met Nid & Sancy in het voorprogramma. Mail je gegevens voor donderdag 20/10 naar info@hetdepot.be en wie weet sta jij die avond op de gueslist!